

7. Grozījumi tiesību aktos

Likums “Grozījumi Būvniecības likumā”

Likums “Grozījumi Būvniecības likumā” paredz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt būvniecības tipveida līgumus un gadījumus, kad tie nepieciešami. Šobrīd būvniecības nozarē nav noteikts saistošs tipveida līgums. Būvniecības procesa dalībnieku savstarpējo saistību regulēšanai izmanto pieejamos tipveida līgumu paraugus vai katrā konkrētā gadījumā izstrādā jaunu līguma projektu, vadoties pēc iepriekšējās pieredzes. Tas katram pasūtītājam atsevišķi rada izmaksas. Pie tam ne vienmēr, lai novērstu iespējamus strīdus situācijas un mazinātu iespējamus riskus, pasūtītājam var būt pietiekoša iepriekšējā pieredze. Tas izskaidrojams ar to, ka ne visi pasūtītāji regulāri slēdz būvniecības pakalpojumu līgumus savas darbības nodrošināšanai. Tāpēc, lai sekmētu kvalitatīva pakalpojuma saņemšanu, būtu nepieciešams radīt tipveida līgumus, kuros tiktu apvienota labākā prakse un līdzsvarotas pušu savstarpējās tiesības. Tipveida līgumu piemērošana būtu obligāta publiskos iepirkumos. Šāds pasākums mazinātu strīdus būvniecības procesa dalībnieku starpā un sekmētu būvniecības procesa paredzamību.

Grozījumi paredz, ka turpmāk Būvniecības informācijas sistēmas darbību nodrošinās, uzturēs un pilnveidos Būvniecības valsts kontroles birojs. Šie grozījumi stāsies spēkā 2017.gada 1.janvārī. Ar šiem grozījumiem Būvniecības valsts kontroles birojam tiek nodotas Būvniecības informācijas sistēmas pārziņa un turētāja funkcijas, kas izriet no Valsts informācijas sistēmu likuma.

Grozījumi Būvniecības likumā skar Būvniecības informācijas sistēmas pilnveidošanu, paredzot, ka visus tehniskos un īpašos noteikumus, kā arī nepieciešamos valsts un pašvaldību institūciju un inženiertīklu īpašnieku vai valdītāju saskaņojumus, varēs veikt Būvniecības informācijas sistēmā, ja persona tiešsaistes formas tīmekļvietnē www.bis.gov.lv elektroniski būs iesniegusi būvniecības ieceres iesniegumu un nepieciešamos būvniecības dokumentus. Šādos gadījumos būvniecības pasūtītājam nevajadzēs iesniegt un pieprasīt dažādus dokumentus minētajās iestādēs, bet dokumentu aprīte notiks Būvniecības informācijas sistēmā, tādējādi taupot pasūtītāja laiku dokumentu iesniegšanai. Plānots, ka minētā kārtība būs piemērojama pēc Būvniecības informācijas sistēmas attiecīgās funkcionalitātes nodrošināšanas, bet ne ātrāk kā no 2018.gada 1.janvāra.

Likums “Grozījums Energoefektivitātes likumā”

Likums “Grozījums Energoefektivitātes likumā” paredz redakcionāli precizēt Energoefektivitātes likuma 13.panta regulējumu, papildinot to ar vārdu “maksāšanas”.

Energoefektivitātes likuma 13.pants nosaka energoefektivitātes nodevu un attiecīgi minētā likuma 13.panta trešā daļa paredz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt energoefektivitātes nodevas apmēru, aprēķināšanas, piemērošanas un kontroles kārtību.

Taču minētajā regulējumā nav ietverts deleģējums Ministru kabinetam noteikt maksāšanas kārtību. Tādējādi tiesiskās skaidrības nodrošināšanai, kā arī visa darbības procesa – energoefektivitātes nodevas aprēķināšanas, piemērošanas, kontroles, t.sk. maksāšanas kārtības piemērošanas nodrošināšanai ir veicams grozījums Energoefektivitātes likumā.

Likums "Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā"

Likums "Grozījumi Elektroenerģijas tirgus likumā" paredz padarīt efektīvāku esošā obligātā iepirkuma komponentes piemērošanas sistēmu, nosakot, ka jaudas maksājumu radītās izmaksas daļēji sedz arī elektroenerģijas patērētāji, kuriem ir pieslēgumi ar nulles patēriņu, tādējādi veicinot elektroenerģijas lietotāju pieslēgtās jaudas nepieciešamības izvērtēšanu, kā arī to rezultātā palielināsies pieejamība uzstādītājām, bet neizmantotajām jaudām.

Līdzšinējā kārtība paredz, ka obligātā iepirkuma komponente tiek aprēķināta un piemērota proporcionāli elektroenerģijas patērētāju patērētājam elektroenerģijas daudzumam. Vienlaikus obligātajā iepirkumā iepirtās elektroenerģijas daudzums līdz 2019.gadam palielināsies.

Atbilstoši prognozētajam samazināsies elektroenerģijas tirgus cenas Baltijas reģionā, līdz ar to iepirtās elektroenerģijas tirgus vērtība kļūs zemāka, bet nepieciešamā atbalsta apmērs elektroenerģijas lietotājiem obligātā iepirkuma komponentes mazināšanai lielāks.

Tāpat šāda mehānisma ieviešana veicinās ekonomisko izaugsmi un nodrošinās apstrādes rūpniecības konkurētspēju ilgtermiņā, veicinot obligātā iepirkuma komponentes ietekmes mazināšanu uz apstrādes rūpniecības mainīgajām ražošanas izmaksām. Tā rezultātā sagaidāma arī elektroenerģijas patēriņa palielināšanās apstrādes rūpniecībā.

Tiek prognozēts, ka šāda risinājuma īstenošanas gadījumā uzņēmumu mainīgās izmaksas par katru nākamo saražoto produkcijas vienību būtu ievērojami zemākas kā šobrīd, tādējādi stimulējot uzņēmumus kāpināt ražošanas apjomu un attiecīgi arī elektroenerģijas patēriņu. Līdz ar elektroenerģijas patēriņa pieaugumu obligātā iepirkuma komponentes apjoms uz vienu patērēto MWh kļūtu mazāks, tādējādi mazinot nepieciešamo valsts budžeta dotāciju obligātā iepirkuma komponentes saglabāšanai vidēji 26,79 EUR/MWh apmērā.

Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likums

Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likuma mērķis ir veicināt jaunuzņēmumu veidošanos Latvijā, tādējādi sekmējot pētniecības produktu komercializāciju. Šim nolūkam likumā ir ietvertas jaunuzņēmumu darbības atbalsta programmas.

Likums nosaka:

1) Atbalsta programmu piešķiršanas kritērijus, kādiem jāatbilst jaunuzņēmumam, lai saņemtu valsts atbalstu.

Lai likums nodrošinātu jaunuzņēmumu veidošanos Latvijā un veicinātu to stabilu attīstību, vienlaikus novērstu krāpniecisku finanšu darījumu un nodokļu plānošanas shēmu izplatību, likums paredz šādus kritērijus, kas ir jāizpilda jaunuzņēmumam:

- ir kapitālsabiedrība, kas piesaistījusi kvalificēta riska kapitāla investoru vismaz 30 000 *euro* ieguldījumu tās pamatkapitālā katrā atbalsta pieteikuma iesniegšanas gadā, tādējādi apliecinot pieteiktās biznesa idejas dzīvotspēju. Minētais ieguldījums ir piesaistīts pieteiktās biznesa idejas īstenošanai;

- nav reorganizēts, nav vertikāli integrēta, nepastāv līdzdalība citā kapitālsabiedrībā, nav veikta uzņēmuma pāreja Komerclikuma 20.panta izpratnē, un tā pamatkapitāla daļas (akcijas) nav atsavinātas (atsavināšana neattiecas uz kvalificētā riska kapitāla investoru un darba ņēmēju daļām). Jāatzīmē, ka šis atsavināšanas nosacījums nav

plānots arī uz gadījumiem, kad daļas jaunuzņēmumā tiek atsavinātas esošajiem akcionāriem (dalībniekiem), kad tie vēlas izstāties no jaunuzņēmuma;

- veic komercdarbību pirmos piecus gadus kopš tā reģistrēšanas komercreģistrā un tā ieņēmumi no saimnieciskās darbības pirmajos piecos gados kopš reģistrēšanas nav sasnieguši 5 000 000 euro, kā arī pirmajos divos gados nav sasnieguši 200 000 euro;
- peļņa kopš reģistrēšanas brīža nav sadalīta dividendēs, bet novirzīta attīstībai;
- nav nodokļu parādu, kas pārsniedz 150 euro un nav pasludināts maksātnespējas process;
- atbilst vismaz vienai no likumā noteiktajām inovācijas pazīmēm.

Papildus likums paredz ierobežojumus atbalsta programmu izmantošanai (piem., jaunuzņēmuma darbībai jāatbilst atbalstāmai nozarei un darbībai, vienu darba ņēmēju vienlaikus nevar pieteikt abām atbalsta programmām, pieteiktie darba ņēmēji nevar būt darba tiesiskajās attiecībās ar citu darba devēju u.c.).

2) Jaunuzņēmumu darbības atbalsta programmas. Likums paredz divu veidu atbalsta pasākumus.

Likumā paredzētās atbalsta programmas:

- atbalsta programma fiksēta maksājuma veikšanai – valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu (turpmāk – obligātās iemaksas) galīgs mēneša maksājums, ko jaunuzņēmums veic par darba ņēmēju, valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā, t.i., maksājums 2 minimālo obligāto iemaksu apmērā (2016.gadā tas ir 252,26 euro), algas apmēram nepārsniedzot 4 050 euro mēnesī (alga virs 48 600 euro gadā). Gadījumā, ja nodarbinātā alga pārsniedz 4 050 euro mēnesī, papildu tiek maksāts solidaritātes nodoklis. Papildus darba ņēmējam plānots pienākums ar darba devēja starpniecību veikt papildu obligātās iemaksas valsts pensiju apdrošināšanai vai veikt iemaksas privātajā brīvprātīgajā pensiju shēmā (jeb pensiju sistēmas 3.līmenī), kas tiek aprēķināts kā starpība starp darba ņēmēja algotā darbā aprēķināto bruto ienākumu (kas nav lielāks par obligāto iemaksu objekta maksimālo apmēru gadā) un noteikto fiksētā maksājuma. Minētais pienākums iestājas, ja darbinieks piekrīt, ka par to tiek veikts fiksētais maksājums;

- atbalsta programma augsti kvalificētu darba ņēmēju piesaistei – jaunuzņēmumam nodrošina atbalstu augsti kvalificētu darba ņēmēju piesaistei gadījumos, kad jaunuzņēmuma darba ņēmējs nepiekrīt, ka par viņu tiek veikts fiksētais maksājums. Šobrīd atbalstu paredzēt piešķirt jaunuzņēmumam, kas atbilst noteiktām pazīmēm, plānotās grantu programmas augstas kvalifikācijas darbinieku piesaistei ietvaros (2016.gada 25.oktobra Ministru kabineta noteikumi Nr.692 “Darbības programmas „Izaugsme un nodarbinātība” 1.2.1.specifiskā atbalsta mērķa „Palielināt privātā sektora investīcijas pētniecībai un attīstībai” 1.2.1.2.pasākuma „Atbalsts tehnoloģiju pārneses sistēmas pilnveidošanai” īstenošanas noteikumi”, pēc finansējuma izmantošanas ir virzāms lēmums Ministru kabinetā par turpmāku rīcību);

- papildus likuma ir ietverti ar atbalsta programmām saistītie nodokļu atvieglojumi (lai tos saņemtu likuma 8.pants paredz atsevišķus ierobežojumus):

- jaunuzņēmuma darba ņēmējs, par kuru veikts fiksētais maksājums par jaunuzņēmumā gūto ar algas nodokli apliekamo ienākumu, ir tiesīgs nemaksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli;
- jaunuzņēmums ir tiesīgs piemērot uzņēmumu ienākuma nodokļa atlaidi līdz 100 procentu apmēram.

3) Jaunuzņēmumu pieteikšanās kārtību minētajām atbalsta programmām. Paredzēts, ka jaunuzņēmums, kas vēlas izmantot tiesības piedalīties atbalsta programmās, aizpilda ar Ministru kabinetu apstiprinātās veidlapas un piesakās Komisijai, kas, izvērtējot jaunuzņēmuma pazīmes un iesniegto informāciju, pieņem lēmumu par tā dalību attiecīgajā atbalsta programmā.

Atbalsta programmas periods ir 12 mēneši, skaitot no Komisijas lēmuma pieņemšanas dienas, jaunuzņēmumam ir tiesības atkārtoti pretendēt uz dalību atbalsta programmā.

4) Nosacījumus, kas ir un kā tiek piesaistīti kvalificēti riska kapitāla investori. Likums paredz riska kapitāla investoru kvalifikācijas nosacījumus ar mērķi veicināt tādu atbalsta programmas darbību, kas specifiski mērķēta uz dzīvotspējīgu biznesa ideju veidošanos un atbalstu.

Likums nosaka, ka kvalificēts riska kapitāla investors ir tāds investors, kas ir reģistrēts kā alternatīvo ieguldījumu fonds Latvijā vai kādā citā valstī (saskaņā ar spēkā esošo normatīvo regulējumu par alternatīvo fondu reģistrēšanu). Vienlaikus, lai kvalificētos investors pēdējo trīs gadu laikā veicis agrīnās stadijas riska kapitāla ieguldījumu, kas atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) ieguldījumi veikti vismaz trijās komercsabiedrībās;
- b) veiktā ieguldījuma apmērs katrā komercsabiedrībā ir vismaz 30 000 *euro*, bet ne vairāk kā 200 000 *euro*;
- c) investora līdzdalība nepārsniedz 20% no komercsabiedrības pamatkapitāla.

Paredzēts, ka investors, kas vēlas iegūt tiesības tās iekļaušanai kvalificēto riska kapitāla investoru sarakstā, iesniedz pieteikumu jaunuzņēmumu darbības vērtēšanas komisijai (Komisija). Lai neradītu administratīvo slogu investoram, ir paredzēts, ka jaunuzņēmums iesniedz vienotu pieteikumu Komisijai, kurā, aizpildot noteikta satura informāciju (vai pievienojot nepieciešamos dokumentus), piesaka arī investoru kvalifikācijas apstiprināšanai un tā iekļaušanai kvalificēto riska kapitāla investoru sarakstā. Vienlaikus ir paredzēts, ka investors neatkarīgi var iesniegt pieteikumu Komisijai, tādējādi sniedzot jaunuzņēmumiem iespēju sadarbībai ar jau kvalificētiem investoriem, kas specializējas jaunuzņēmumu projektu atbalstīšanā.

5) Jaunuzņēmumu atbalsta programmu administrēšanas un uzraudzības kārtību noteikts Ministru kabineta noteikumi "Jaunuzņēmumu atbalsta programmu pieteikšanas un administrēšanas kārtība". Papildus Komisijas tiesības un pienākumus nosaka 2017.gada 17.janvāra Ministru kabineta noteikumi Nr. 30 "Jaunuzņēmumu darbības vērtēšanas komisijas nolikums", kas paredz, ka Komisijas sastāvā ietilpst pārstāvji no Latvijas investīciju un attīstības aģentūras (LIAA), Ekonomikas ministrijas un Valsts ieņēmumu dienesta. Komisijas sekretariāta funkcijas veic, kā arī atbalsta programmu administrējošā iestāde ir LIAA. Komisijas sastāvu apstiprina ekonomikas ministrs.

Komisijas galvenie pienākumi būs pieņem lēmumu par jaunuzņēmuma atbalstīšanu vai atteikumu, vai tiesību zaudēšanu dalībai atbalsta programmās, kā arī pieņemt lēmumu par investora atbilstību šā likuma noteiktajiem nosacījumiem un tā iekļaušanu vai noraidīšanu, vai izslēgšanu kvalificēto riska kapitāla investoru sarakstā. Komisijas lēmums būs pārsūdzams Ekonomikas ministrijā.

6) Jaunuzņēmuma pienākumus, t.sk. tiesību zaudēšanas gadījumā. Likums paredz jaunuzņēmumam par tās veikto komercdarbību sniegt Komisijai nepieciešamo informāciju, kas nodrošina lēmuma pieņemšanu.

Tāpat likums paredz gadījumus, kad jaunuzņēmums zaudē savas tiesības izmantot atbalstu, attiecīgi tam uzliekot pienākumu veikt nodokļu nomaksu vispārīgajā kārtībā.

Likums “Grozījumi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā”

Likums “Grozījumi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā” paredz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 25.panta otro daļu izteikt jaunā redakcijā un pantu papildināt ar trešo, ceturto un piekto daļu, lai samazinātu gadījumu skaitu, kad, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību, notiek tīša un apzināta komersanta izvairīšanās no nodokļu nomaksas, veicot bojātā transportlīdzekļa remontu.

Nolūkā veicināt nodokļu maksāšanu par transportlīdzekļu remontu, ir izdarīti grozījumi Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 25.panta otrajā daļā, piemērojot zaudējumā aprēķinā norādītās summas samazinājumu par 30%, kas izmaksājama personai, gadījumos, kad tā transportlīdzekļa remonta vietā izvēlas apdrošināšanas atlīdzības izmaksu skaidrā naudā. 30% aptuveni atbilst darba spēka nodokļa izmaksām kopējās pakalpojuma izmaksās.

Kopējo apdrošināšanas atlīdzības summu veido darba spēka izmaksas un transportlīdzekļa remontam nepieciešamo rezerves daļu un materiālu izmaksas. Pēc Auto asociācijas sniegtajiem datiem, 2014.gadā vidējais krāsošanas darbu un mehāniķa darbu īpatsvars tāmē sastādīja 30% no tāmes kopsummās. Turklāt spēkā paliek līdzšinējā kārtība, ka, izmaksājot apdrošināšanas atlīdzību naudā, atlīdzība tiek samazināta par aprēķinātā Pievienotās vērtības nodokļa summu. Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 25.panta grozījumu rezultātā radītais indivīdu tiesību ierobežojums ir attaisnojams, jo grozījumu mērķis ir veicināt godīgu komercdarbības vidi transportlīdzekļu remonta nozarē, lai samazinātu to komersantu skaitu, kas izvairās no nodokļu nomaksas, tādējādi nodarot kaitējumu valsts budžetam un negatīvi ietekmējot sabiedrības labklājības līmeņa attīstību.

Likums “Grozījumi Elektroenerģijas nodokļa likumā”

Ar 2017.gada 1.janvāri elektroenerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem energoresursiem, hidroelektrostacijās, koģenerācijas stacijās, kas atbilst normatīvajos aktos par elektroenerģijas ražošanu koģenerācijas procesā noteiktajiem efektivitātes kritērijiem, kā arī elektroenerģijai, ko izmanto elektroenerģijas ražošanai, siltumenerģijas un elektroenerģijas ražošanai koģenerācijā tiek atcelti elektroenerģijas nodokļa atbrīvojumi.

Likums “Grozījumi Elektronisko sakaru likumā”

Likums “Grozījumi Elektronisko sakaru likumā” paredz Valsts ieņēmumu dienesta tiesības pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu reģistrācijas “.lv” zonā un domēna “.lv” pārreģistrācijas lieguma uzlikšanu, kā arī augstākā līmeņa domēna “.lv” reģistra turētāja pienākumu nodrošināt minēto Valsts ieņēmumu dienesta lēmumu izpildi.

Likums saistīts ar likumu „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām””, kurš paredz Valsts ieņēmumu dienesta tiesības atslēgt domēna vārdu vai pieņemt lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu gadījumos, ja nodokļu maksātājs, izmantojot tīmekļa vietni, pārkāpj normatīvo aktu prasības (piemēram, tīmekļa vietne tiek izmantota neregistrētas

saimnieciskās darbības veikšanai u.c.), un tiesības uzlikt liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai.

Likums “Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu””

Likums “Grozījumi likumā “Par Valsts ieņēmumu dienestu”” nosaka Valsts ieņēmumu dienesta amatpersonu, kurai ir tiesības pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu, par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu) vai lieguma uzlikšanu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai.

Likums saistīts ar likumu „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām””, kurš paredz Valsts ieņēmumu dienesta tiesības atslēgt domēna vārdu vai pieņemt lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu gadījumos, ja nodokļu maksātājs, izmantojot tīmekļa vietni, pārkāpj normatīvos aktu prasības (piemēram, tīmekļa vietne tiek izmantota neregistrētas saimnieciskās darbības veikšanai u.c.), un tiesības uzlikt liegumu domēna vārda lietošanas tiesību nodošanai.

Likums “Grozījumi likumā “Par akcīzes nodokli””

Ar 2017.gada 1.janvāri ir pārskatīta akcīzes nodokļa atbrīvojumu piemērošana diplomātiem un starptautisko organizāciju personālam, paredzot ierobežojumus akcīzes preču iegādei, piemērojot akcīzes nodokļa atbrīvojumu vai akcīzes nodokļa atmaksu. Atsevišķām akcīzes precēm akcīzes nodoklis un pievienotās vērtības nodoklis veido nozīmīgu daļu no cenas, piemēram, cigaretēm un alkoholiskajiem dzērieniem. Līdz ar to, lai mazinātu risku nepamatotai akcīzes preču iegādei bez nodokļiem vai uz nodokļu atmaksas pieprasījumu, bija nepieciešams atrunāt nosacījumu par maksimālo alkoholisko dzērienu, tabakas izstrādājumu un elektroniskajās cigaretēs izmantojamā šķidrums iegādes daudzumu, kuram piemēro nodokļu atbrīvojumu vai nodokļu atmaksu, vienai personai. Ņemot vērā Ārlietu ministrijas iesniegtos priekšlikumus stingrākiem ierobežojumiem akcīzes nodokļa un pievienotās vērtības nodokļa atbrīvojuma piemērošanai vai minēto nodokļu atmaksām diplomātiskajām un konsulārajām un starptautisko organizāciju pārstāvniecībām un ar pārstāvniecību saistītajām personām ir noteikts maksimālais alkoholisko dzērienu, tabakas izstrādājumu un elektroniskajās cigaretēs izmantojamā šķidrums daudzums gadā, ko minētas personas iegādājas, piemērojot atbrīvojumu no akcīzes nodokļa vai akcīzes nodokļa atmaksu.

Ar grozījumiem ir pārskatītas akcīzes nodokļa likmes cigāriem un cigarellām, citai smēķējamai tabakai, tabakas lapām, karsējamai tabakai un smalki sagrieztai tabakai cigarešu uztīšanai, kas paredz paaugstināt akcīzes nodokli 2017.gada 1.janvārī, 2018.gada 1.janvārī un 2019.gada 1.janvārī.

Ar 2017.gada 1.jūliju, t.i., sākot ar 2017./2018.saimniecisko gadu tiek atceltas tiesības iegādāties degvielu ar samazināto akcīzes nodokļa likmi par zemes platībām, kurās audzē kukurūzu biogāzes ieguvei.

No 2017.gada 1.jūlija tiks paaugstināta akcīzes nodokļa likme cigaretēm, mainot arī akcīzes nodokļa aprēķināšanas struktūru un palielinot minimālo nodokļa līmeni cigaretēm.

Tāpat no 2017.gada 1.janvāra tiek pārskatītas zudumu normas alkoholiskajiem dzērieniem to ražošanas atsevišķos posmos, kā arī samazināta pieļaujamā zuduma normu fasētiem alkoholiskajiem dzērieniem no 0,2% uz 0,1% .

Likums “Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli””

Likums “Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”” paredz:

1) no maksātāja ienākumiem, par kuriem maksā algas nodokli, izslēgt darba devēja apmaksātos darba koplīgumā noteiktos darbinieka ēdināšanas izdevumus, kuri nepārsniedz 480 *euro* gadā (vidēji 40 *euro* mēnesī), ja darba devējs būs izpildījis likumā noteiktos nosacījumus. Plānotais iedzīvotāju ienākuma nodokļa atbrīvojums netiks piemērots darba devējam, kas ir valsts, pašvaldības, publiskas personas vai publiski privātā kapitālsabiedrība;

2) turpmāk ar iedzīvotāju ienākuma nodokli netiks apliktas stipendijas līdz 280 *euro* mēnesī, ko izglītojamam darba vidē balstītu mācību ietvaros izmaksā komersants, iestāde, biedrība, nodibinājums, fiziska persona, kura reģistrēta kā saimnieciskās darbības veicēja, kā arī individuālais uzņēmums, tajā skaitā zemnieku vai zvejnieku saimniecība un citi saimnieciskās darbības veicēji;

3) ar iedzīvotāju ienākuma nodokli netiks apliktas arī stipendijas, kuras izmaksātas studējošajam, kas apgūst medicīniskās izglītības programmu, izglītības programmas apguves veicināšanai, un kuras izmaksā no ārstniecības iestādes līdzekļiem;

4) gada apliekamajā ienākumā neietvert un ar nodokli neaplīkt palīdzību naudā, kas saņemta no sabiedriskā labuma organizācijas, lai nodrošinātu slimnieka un tā pavadošās personas pārvietošanos līdz ārstniecības iestādei;

5) ja maksātājs – pensiju plāna dalībnieks – taksācijas gadā veic iemaksas privātajā pensiju fonda pensiju plānā un iekļauj tās taksācijas gada attaisnotajos izdevumos, bet taksācijas gada vai pēctaksācijas gada laikā arī veic izmaksas no pensiju plāna, maksātāja apliekamais ienākums ir palielināms šādi:

- ja pensiju plāna dalībnieks taksācijas gadā uzsāk dalību pensiju plānā un veic iemaksas pensiju plānā pirmoreiz vai ja pensiju plāna dalībniekam pirms pirmstaksācijas gada 31.decembrī nav uzkrāts papildpensijas kapitāls un viņš nav veicis iemaksas pensiju plānā pirmstaksācijas gadā – palielina pēctaksācijas gada apliekamo ienākumu par starpību starp taksācijas gadā un pēctaksācijas gada laikā no privātā pensiju fonda veikto izmaksu summu un pirmstaksācijas gada 31.decembrī uzkrāto pensiju kapitālu;
- pārējos gadījumos – palielina pēctaksācijas gada apliekamo ienākumu par pēctaksācijas gada laikā no privātā pensiju fonda veikto izmaksu un pirmstaksācijas gada 31.decembrī uzkrātā pensiju kapitāla starpību;

6) ka turpmāk nodokļa atvieglojums par apgādībā esošu personu tiks attiecināts arī uz nestrādājošu laulāto, kura apgādībā ir nepilngadīgs bērns, kurš saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir atzīts par personu ar invaliditāti, ja nestrādājošais laulātais nesaņem ar nodokli apliekamus ienākumu vai valsts pensiju;

7) precizēt terminu “nodokļu pārmaxsa”, jo līdz šim likumā nebija precīzi noteikts, ka par pārmaxsu uzskatāma arī starpība starp avansā samaksāto un rezumējošā kārtībā aprēķināto nodokli;

8) ja taksācijas gada laikā aprēķinātais kapitāla pieaugums no viena kapitāla aktīva atsavināšanas ir negatīvs, bet no cita kapitāla aktīva atsavināšanas – pozitīvs un taksācijas gada laikā netiek aprēķināts kapitāla pieaugums vai tā summa ir negatīva, maksātājam nav jāsamaksā nodokļa summa no pozitīvā kapitāla pieauguma, kā arī nokavējuma nauda un soda nauda atbilstoši likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajam apmēram.

Likums “Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām””

Likums „Grozījumi likumā „Par nodokļiem un nodevām”” paredz:

1) noteikt pienākumu visiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektiem ziņot Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem, kura pazīmes atbilst likumā “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajām aizdomīguma pazīmēm nodokļu jomā;

2) aizliegumu fiziskajām personām veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 20 minimālās mēnešalgas (neatkarīgi no tā vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās);

3) zvērinātiem notāriem papildu pienākumu ziņot Valsts ieņēmumu dienestam arī par gadījumiem, kad tiek mantota neregistrējama kustama manta, tai skaitā skaidra nauda, kuras vērtība pārsniedz 15 000 *euro*;

4) ieviest jaunu informācijas apmaiņas modeli, kas paredz elektronisko datu apmaiņu starp Valsts ieņēmumu dienestu vai zvērinātu tiesu izpildītājiem un kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos veikt, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esoša Valsts informācijas sistēmu savietotāja koplietošanas daļu “Datu izplatīšanas tīkls”;

5) nodokļu aprēķinu pareizības pierādīšanai noteikt nodokļu maksātājam pienākumu uzglabāt finansiālās un saimnieciskās darbības ieņēmumus un izdevumus apliecinošus attaisnojuma dokumentus un citus darbību apliecinošus dokumentus, tai skaitā jebkādu elektroniska vai papīra dokumentu formā esošu informāciju, kas ietekmē nodokļu aprēķinu un nomaksu;

6) pienākumu nodokļu maksātājam nodokļu pārbaudes veikšanai nodrošināt nodokļu administrācijas pilnvarotajam pārstāvim piekļuvi jebkurai elektroniski vai papīra formā glabātai ar saimniecisko darbību saistītai informācijai un datu nesējiem, kas atrodas saimnieciskās darbības veikšanas vietā, ja šie datu nesēji satur informāciju par nodokļu maksātāja saimniecisko darbību, kā arī iespēju nodokļu administrācijai nolasīt pārbaudes veikšanai nepieciešamos ar saimniecisko darbību saistītos datus;

7) pienākumu nodokļu maksātājam nodrošināt nodokļu administrācijai piekļuvi elektroniskā veidā apstrādātai vai glabātai informācijai, kas saistīta ar internetā veiktajiem nodokļu maksātāja darījumiem;

8) pienākumu nodokļu maksātājam sevi identificēt gadījumā, ka tas piedāvā preces vai pakalpojumus internetā;

9) pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam un augstākā līmeņa domēna “.lv” reģistra turētājam sadarboties savā starpā, lai nodokļu maksātājiem, kuriem tiek veikta nodokļu revīzija (audits), bez Valsts ieņēmumu dienesta piekrišanas nebūtu iespējams pārreģistrēt tīmekļa vietni uz citu nodokļu maksātāju;

10) tiesības Valsts ieņēmumu dienestam pieņemt lēmumu par domēna vārda atslēgšanu vai pieņemt lēmumu par mitināšanas pakalpojumu pārtraukšanu (apturēšanu) gadījumā, ja nodokļu maksātājs, izmantojot tīmekļa vietni, pārkāpj normatīvo aktu prasības (piemēram, tīmekļa vietne tiek izmantota neregistrētas saimnieciskās darbības veikšanai u.c.);

11) pienākumu Valsts ieņēmumu dienestam izvērtēt no Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistra saņemto informāciju par iesniegtajiem pieteikumiem ierakstu izdarīšanai komercreģistrā un sniegt atzinumu, norādot Valsts ieņēmumu dienesta rīcībā esošo informāciju, kas liecina par tiesību subjekta nodokļu riskiem;

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa
Grozījumi tiesību aktos

12) Valsts ieņēmumu dienestam tiesības sadalīt termiņos uz laiku līdz vienam gadam, skaitot no precizētās deklarācijas iesniegšanas dienas, nodokļu maksājumu samaksu, kas ir izveidojušies deklarācijas precizēšanas rezultātā, tiem nodokļu maksātājiem, kas veic precizējumus nodokļu deklarācijās vai iesniedz iesniegumu ar lūgumu labot muitas deklarāciju pirms ir saņēmuši nodokļu administrācijas paziņojumu par nodokļu revīzijas (audita) uzsākšanu;

13) samazināt lēmumā par nokavēto nodokļu maksājumu labprātīgu izpildi iekļautajai nodokļu pamatparāda summai aprēķināmo nokavējuma naudu, nosakot, ka tā ir puse no likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajā daļā noteiktās nokavējuma naudas, proti, 0,25% par katru nokavēto dienu visā kavējuma periodā;

14) pārtraukt nokavējuma naudas aprēķināšanu, ja nokavējuma naudas summa sasniedz divas piektdaļas no nokavētā maksājuma (pamatparāda) apmēra;

15) noteikt galvenā būvdarbu veicēja līdzatbildību par apakšuzņēmēja darba ņēmēju, kas nodarbināts galvenā būvdarbu veicēja būvobjektā, valsts sociālās apdrošināšanas obligāto iemaksu nomaksu;

16) izslēgt valsts nodevu par zemes kadastrālās uzmērīšanas, zemes ierīcības un ģeodēzisko darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu. Valsts nodeva par zemes kadastrālās uzmērīšanas, zemes ierīcības un ģeodēzisko darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu tiks aizstāta ar sertificēšanas institūcijas maksas pakalpojumu. Maksas pakalpojumu apmēru par zemes kadastrālās uzmērīšanas un zemes ierīcības darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu noteiks Ministru kabineta noteikumi. Maksas pakalpojumu apmēru par ģeodēzisko darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu noteiks sertificēšanas institūcija. Maksājums par sertifikāta saņemšanu, kas ir valsts nodevas objekts, ir tiešā veidā saistīts ar izmaksām tā izsniegšanai; maksājums par sertifikāta izsniegšanu neatbilst valsts nodevas definīcijai. Attiecīgi nepieciešams veikt grozījumus arī Zemes ierīcības likumā, Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā, Ģeotelpiskās informācijas likumā, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 1.novembra noteikumos Nr.1011 "Personu sertificēšanas un sertificēto personu uzraudzības kārtība ģeodēzijā, zemes ierīcībā un zemes kadastrālajā uzmērīšanā".

Likums "Grozījumi likumā "Par grāmatvedību""

Likums "Grozījumi likumā "Par grāmatvedību"" paredz prasību ārpakalpojumu grāmatvedim, sākot ar 2017.gada 1.jūliju, apdrošināt savu civiltiesisko atbildību par profesionālās darbības vai bezdarbības rezultātā nodarītajiem zaudējumiem un to, ka ārpakalpojuma grāmatveža civiltiesiskās atbildības minimālais atbildības limits nedrīkst būt mazāks par 3 000 *euro*.

Tāpat likumā tiek iestrādātas šobrīd Ministru kabineta 2003.gada 21.oktobra noteikumu Nr.585 „Noteikumi par grāmatvedības kārtošanu un organizāciju” normas, kas definē prasības grāmatvedim un grāmatvedības ārpakalpojumu sniedzējam (turpmāk – ārpakalpojuma grāmatvedim).

Šīs prasības nosaka:

- ka uzņēmumā grāmatvedības kārtošanu drīkst veikt konkrētos grāmatvedības jautājumos kompetenta persona – grāmatvedis vai ārpakalpojumu grāmatvedis un pienākumu uzņēmumu vadītājam ar šo personu noslēgt rakstveida līgumu, kurā jānoteic grāmatvedības kārtotāja pienākumi, tiesības un atbildība;

- ka grāmatvedis ir fiziska persona, kuras kvalifikācija atbilst Ministru kabineta noteiktajai grāmatveža ceturtā vau trešā līmeņa kvalifikācijai un kura kompetenci apliecina attiecīgs izglītības dokuments (diploms vai apliecība), tomēr neaizliedzot par grāmatvedi strādāt arī tādai fiziskajai personai, kuras kompetenci attiecīgajos grāmatvedības jautājumos apliecina pieredze vai grāmatveža kompetences sertifikāts;

- ka ārpakalpojumu grāmatvedis ir persona, kura, pamatojoties uz rakstveida līgumu ar uzņēmumu (izņemot darba līgumu), apņemas sniegt vai sniedz klientam grāmatvedības pakalpojumus un kura atbilst grāmatvedim noteiktajām prasībām;

- gadījumus, kad grāmatvedību var kārtot pats uzņēmuma vadītājs (individuālais uzņēmums, zemnieku vai zvejnieku saimniecības īpašnieks, fiziska persona, kura veic saimniecisko darbību, individuālais komersants, kapitālsabiedrības vienīgais valdes loceklis, kurš ir kapitālsabiedrības vienīgais dalībnieks).

Likums pozitīvi ietekmēs grāmatvedības ārpakalpojumu sniedzējus, gan arī grāmatvedības ārpakalpojumu saņēmējus, jo civiltiesiskās apdrošināšana samazinās riskus valsts finanšu sistēmai un nodrošinās iespēju grāmatvedības ārpakalpojumu saņēmējiem iegūt atlīdzību par zaudējumiem un kaitējumu, ja tas radies grāmatvedības ārpakalpojumu sniedzēju vainas dēļ.

Likums izstrādāts, lai sakārtotu grāmatvežu nozari Latvijā un ierobežotu ēnu ekonomiku, ņemot vērā Latvijas Republikas Grāmatvežu asociācijas iniciatīvu, kā arī sagatavotie priekšlikumi ir saskaņoti ar minēto asociāciju.

Likums izstrādāts vienlaicīgi ar likumu “Grozījumi likumā “Par nodokļiem un nodevām”, saistībā ar to, ka tas paredz visiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektiem, t.sk. arī ārpakalpojumu grāmatvežiem noteikt pienākumu, ziņot Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem, kas atbilst likuma “Par nodokļiem un nodevām” noteiktajām aizdomīguma pazīmēm nodokļu jomā.

Likums “Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli””

Likums “Grozījumi likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” paredz:

- 1) sagatavojot uzņēmumu ienākuma nodokļa deklarāciju par taksācijas periodu, kas sākas 2017.gadā un turpmākajos taksācijas periodos, iepriekšējo taksācijas periodu zaudējumus ir tiesības segt apmērā, kas nepārsniedz 75% no attiecīgā taksācijas perioda ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamā ienākuma, kas aprēķināts pēc peļņas koriģēšanas;

- 2) precizēt reprezentatīva vieglā automobiļa definīciju, lai tās nepilnības neizmantotu reprezentatīvu automobili mākslīgi kvalificējot par kravas automobili, tādējādi izvairoties no ierobežojošām normām izdevumu atzīšanai nodokļa vajadzībām. Automobili, kurš būs mākslīgi pārklasificēts no vieglā automobiļa par kravas automobili, nodokļa vajadzībām vērtēs pēc būtības (vai tas ir vieglais automobilis);

- 3) noteikt speciālās normas personām, kuras tiek kvalificētas par jaunuzņēmumiem. Jaunuzņēmumiem ir tiesības piemērot nodokļa atlaidi 100% apmērā no atbalsta periodā aprēķinātā ar uzņēmumu ienākuma nodokli apliekamā ienākuma, izņemot likumā “Par uzņēmumu ienākuma nodokli” noteiktos izņēmumus;

- 4) uzņēmumu ienākuma nodokļa avansa apmēru turpmāk aprēķinās VID EDS sistēmā, nepiemērojot Centrālās statistikas pārvaldes noteikto pirmstaksācijas gada kopējo patēriņa cenu indeksu.

Likums “Grozījumi Kredītiestāžu likumā”

Likums „Grozījumi Kredītiestāžu likumā” paredz:

1) ieviest jaunu informācijas apmaiņas modeli, kas nosaka elektronisko datu apmaiņu starp Valsts ieņēmumu dienestu vai zvērinātu tiesu izpildītājiem un kredītiestādēm normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos veikt, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esoša Valsts informācijas sistēmu savietotāja koplietošanas daļu “Datu izplatīšanas tīkls”;

2) ka kredītiestāžu sniegtās ziņas kontu reģistram par klientu un tā kontu nesatur neizpaužamās ziņas, kas nesatur valsts noslēpumu. Šādas informācijas izmantošanas mērķis ir noskaidrot klienta konta esamību kredītiestādē;

3) paredz Kredītiestāžu likumā minētajām kredītiestādēm pienākumu sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par pieprasījuma noguldījumu un maksājumu kontiem Kontu reģistra likumā noteiktajiem informācijas apstrādes mērķiem un Kontu reģistra likumā noteiktajā kārtībā;

4) Kredītiestāžu likuma pārejas noteikumus papildināt ar jaunu 71.punktu, nosakot, ka līdz brīdim, kamēr Ministru kabinets izdod kārtību, kādā kontu reģistra informācijas lietotāji saņem, pieprasa vai reģistra pārzinis atsaka sniegt kontu reģistrā iekļauto informāciju, kredītiestādes turpina sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju saskaņā ar 2007.gada 26.jūnija Ministru kabineta noteikumos Nr.421 “Kārtība, kādā Valsts ieņēmumu dienestam sniedzama informācija par juridisko personu – Latvijas Republikas rezidentu un nerezidentu pastāvīgo pārstāvniecību Latvijā – pieprasījuma noguldījuma kontiem” noteikto kārtību.

Likums “Grozījumi Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likumā”

Likums “Grozījumi Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likumā” paredz ieviest jaunu informācijas apmaiņas modeli, kas nosaka elektronisko datu apmaiņu starp Valsts ieņēmumu dienestu vai zvērinātu tiesu izpildītājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos veikt, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esoša Valsts informācijas sistēmu savietotāja koplietošanas daļu “Datu izplatīšanas tīkls”.

Vienlaikus likums paredz pienākumu Maksājumu pakalpojumu un elektroniskās naudas likumā minētajām maksājumu iestādēm un krājaizdevu sabiedrībām, kas noteiktas likuma 2.panta otrās daļas 3., 4., 7 un 8.punktā, pienākumu sniegt Valsts ieņēmumu dienestam informāciju par maksājumu kontiem Kontu reģistra likumā noteiktajā kārtībā.

Likums “Grozījums Muitas likumā”

Likums “Grozījumi Muitas likumā” paredz papildināt Muitas likuma 14.panta otrās daļas 1.punktu ar pilnvarojumu Ministru kabinetam noteikt kārtību, kādā uz autoceļa izveidotajā robežšķērsošanas vietā muitas amatpersona vai Valsts robezsardzes amatpersona kontrolē komerciālajā mehāniskajā transportlīdzeklī esošās degvielas apjomu, kas nepieciešams transportlīdzekļa darbības nodrošināšanai.

Tādējādi, komerciāla mehāniska transportlīdzekļa, kas iebrauc Latvijas Republikas autoceļa robežšķērsošanas vietā no trešajām valstīm vadītājam, Latvijas Republikas autoceļu robežšķērsošanas vietā tiks izsniegts aizpildīšanai akcīzes preču pārvietošanas paziņojums, kurā būs jānorāda degvielas, kas nodrošina komerciāla mehāniskā transportlīdzekļa darbību apjoms, kā arī odometra stāvoklis robežšķērsošanas brīdī.

Iegūtā informācija par Latvijas Republikas teritorijā ievesto degvielas daudzumu un odometra stāvokli tiks izmantota nodokļu kontroles pasākumu veikšanai iekšzemē un muitas kontroles pasākumu veikšanai transportlīdzeklīm izbraucot no Latvijas Republikas uz Krievijas Federāciju vai Baltkrievijas Republiku.

Likums “Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā”

Likums “Grozījumi Pievienotās vērtības nodokļa likumā” paredz, ka, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, uz ierobežotu laika periodu tiek ieviesta tā sauktā reversā jeb apgrieztā pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) maksāšanas kārtība dārgmetālu aprites jomā, atbilstoši 2006.gada 28.novembra Padomes Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199.a panta 1.punkta "j" apakšpunktam.

Tā kā ir secināts, ka viena no nozarēm, kurā ir augsts PVN nemaksāšanas risks ir dārgmetālu nozare, šajā nozarē tiek ieviesta PVN apgrieztā maksāšanas kārtība. Arī Padomes 2006.gada 28.novembra direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 199.a panta 1.punkts paredz, ka PVN apgrieztā maksāšanas kārtību var ieviest uz ierobežotu laika periodu neapstrādātu dārgmetālu, dārgmetālu sakausējumu un ar dārgmetālu plaķētu metālu piegādēm. Tādējādi grozījumi paredz papildināt PVN likumu ar normu, ar kuru tiek ieviests īpašs PVN piemērošanas režīms neapstrādātu dārgmetālu, dārgmetālu sakausējumu un ar dārgmetālu plaķētu metālu piegādēm. PVN apgrieztā maksāšanas kārtība ir terminēts pasākums ar mērķi mazināt krāpniecības riskus PVN jomā dārgmetālu nozarē.

No 2017.gada 1.janvāra tiek ierobežota priekšnodokļa atskaitīšana arī par tādas kravas automašīnas iegādi, nomu un importu, kuras pilna masa ir līdz 3000 kilogramiem, kas ir reģistrēta kā kravas furgons un kurai ir vairāk nekā trīs sēdvietas (ieskaitot vadītāja sēdvietu) un kuras vērtība bez PVN pārsniedz 50 000 *euro*, proti, kuras vērtība pārsniedz uzņēmumu ienākuma nodokli regulējošajos normatīvajos aktos noteikto reprezentatīvā vieglā automobiļa vērtību. Tāpat priekšnodokļa atskaitīšana tiek ierobežota attiecībā uz šādas automašīnas uzturēšanas izmaksām. Tomēr priekšnodokļa atskaitīšana netiek ierobežota, ja kravas automašīna tiek izmantota saimnieciskās darbības veikšanā.

Lai vienkāršotu PVN administrēšanas sistēmu, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, tiek atcelts PVN taksācijas periods, kas ir puse no kalendāra gada, nosakot, ka PVN jomā ir divi taksācijas periodi: viens kalendāra mēnesis un viens ceturksnis. Tāpat valsts vai pašvaldības iestādēm vai pašvaldībām, kas ir reģistrēti PVN maksātāji vienīgi, lai saņemtu būvniecības pakalpojumu, tiek noteikts, ka taksācijas periods ir viens ceturksnis.

Lai efektīvāk sekotu līdzi jaunreģistrētiem PVN maksātājiem, to PVN maksāšanas disciplīnai un samazinātu PVN izkrāpšanas riskus, PVN taksācijas periods viens kalendāra mēnesis tiek noteikts uz sešiem kalendāra mēnešiem.

Turklāt, veidojot vienotu attieksmi pret visiem reģistrētiem PVN maksātājiem, neatkarīgi no tā, kāds ir to PVN taksācijas periods PVN deklarācijas iesniegšanai, Valsts ieņēmumu dienestam, sākot ar 2017.gada 1.janvāri, ir tiesības pieprasīt reģistrētam PVN maksātājam iesniegt PVN deklarāciju ne biežāk kā reizi kalendāra mēnesī.

Lai mazinātu administratīvo slogu, lauksaimniecības produkcijas pārstrādātājiem tiek atcelta prasība Valsts ieņēmumu dienestā iesniegt atsevišķu pārskatu par taksācijas gadā no katra konkrētā lauksaimnieka saņemtās lauksaimniecības produkcijas daudzumu un vērtību. Tāpat arī tiek samazināts PVN deklarācijas pielikumu skaits, ar 2017.gada 1.janvāri atsakoties no pārskata "Piegādāto preču vērtību sadalījumā pa brīvostām un speciālajām ekonomiskajām zonām".

Ir veikta Pievienotās vērtības nodokļa likumā minēto naudas summu noapaļošana ar mērķi atvieglot likuma normu piemērošanu, vienlaikus sabalansējot valsts budžeta un privātpersonu intereses.

Likums "Kontu reģistra likums"

Likums "Kontu reģistra likums" paredz reģistra izveidošanas tiesisko regulējumu, t.sk. reģistra informācijas apstrādes mērķus, reģistrā iekļaujamo informāciju, reģistra informācijas lietotājus, to pienākumus un tiesības.

Eiropas Komisija š.g. 6.jūlijā ir publicējusi priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar kuru tiek grozīta direktīva 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai un ar kuru groza direktīvu 2009/101/EC, kas paredz, ka dalībvalstīm, tajā skaitā Latvijai, ir jāizveido automatizētus, centralizētus mehānismus – centrālos reģistrus vai centrālas elektroniskas datu ieguves sistēmas, kas ļauj savlaicīgi identificēt jebkuras fiziskas vai juridiskas personas, kuras ir atvērušas vai kuras kontrolē kontus.

Konta reģistra likumā paredzētajā kontu reģistrā plānots apkopot informāciju par Latvijas Republikā atvērto maksājumu kontu un pieprasījuma noguldījumu kontu turētājiem, tai skaitā par to patiesā labuma guvējiem. Likuma mērķis ir novērst Latvijas un starptautiskās finanšu sistēmas izmantošanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanās un terorisma finansēšanas mērķim, sniegt ieguldījumu valsts pārvaldes uzdevumu izpildes veicināšanā, nodrošinot valsts institūcijām papildu iespējas saņemt informāciju sekmīgai valsts pārvaldes īstenošanai. Ziņas iekļaušanai reģistrā sniedz kredītiestādes, krājaizdevu sabiedrības un maksājumu iestādes.

Reģistrā iekļauto ziņu lietotāji un to apstrādes mērķi:

- Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas dienestam – Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanas likumā noteikto funkciju veikšanai, tajā skaitā starptautiskās sadarbības nodrošināšanai ar ārvalstu pilnvarotajām iestādēm, ar noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, ar to saistīto noziedzīgo nodarījumu, terorisma finansēšanas un masveida iznīcināšanas ieroču izgatavošanas, glabāšanas, pārvietošanas, lietošanas un izplatīšanas finansēšanas novēršanai;
- operatīvās darbības subjektiem un izmeklēšanas iestādēm – informācijas par konta esamību noskaidrošanai kriminālprocesā un operatīvās uzskaites lietā, kā arī veicot izmeklēšanas vai operatīvās darbības;
- Finanšu un kapitāla tirgus komisijai – normatīvajos aktos noteikto uzraudzības funkciju veikšanai;
- Valsts ieņēmumu dienestam – izpildes nodrošinājuma līdzekļu piemērošanai, piedziņas bezstrīda kārtībā veikšanai, norēķinu operāciju daļējai vai pilnīgai apturēšanai, nodokļu kontroles pasākumu plānošanai un nodrošināšanai, nodokļu administrēšanas

plānošanai, valsts budžetā pārmaksāto vai nepareizi iemaksāto valsts nodokļu, nodevu un ar tiem saistīto maksājumu, kā arī naudas soda summu atmaksāšanai, nepareizi piedzīto summu atmaksai, informācijas par konta esamību noskaidrošanai administratīvajā procesā, administratīvo pārkāpumu procesā;

- tiesām – to lietvedībā esošo lietu ietvaros;
- prokuratūrai – kriminālprocesā;
- Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam – lai nodrošinātu likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” valsts amatpersonām noteikto ierobežojumu kontroli, kā arī lai nodrošinātu Politisko organizāciju (partiju) finansēšanas likuma noteikumu kontroli;
- zvērinātiem tiesu izpildītājiem – veicot tiesas vai citas institūcijas vai amatpersonas nolēmuma izpildi vai gadījumos, kad informācija nepieciešama lietā par bezmantinieku mantu, mantojuma apsardzībai, mantojuma inventāra saraksta sastādīšanai, kā arī mantas aprakstes veikšanai kopīgas mantas dalīšanas nolūkā;
- zvērinātiem notāriem, bāriņtiesām – gadījumos, kad informācija nepieciešama konta esamības noskaidrošanai, mantojuma apsardzībai, kā arī lai apzinātu mantojuma atstājēja mantojuma masā ietilpstošo mantu sarakstu;
- Latvijas Bankai – statistikai Latvijas Bankai likumā noteikto funkciju veikšanai. Latvijas Bankai ir tiesības izpaust un publiskot no reģistra saņemtās ziņas apkopojuma un pārskata veidā tā, ka nav iespējams tieši vai netieši identificēt reģistrā iekļautos fiziskas vai juridiskas personas – Latvijas Republikas rezidenta vai nerezidenta pastāvīgās pārstāvniecības Latvijā, kā arī nerezidenta individuālos datus.

Likums “Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli””

Likums “Grozījumi likumā “Par izložu un azartspēļu nodevu un nodokli”” paredz:

- 1) ieviest jaunu izložu nodevas objektu “interaktīvās izlozes” un noteikt valsts nodevas apmēru 10 000 *euro* apmērā par katru kalendāro gadu;
- 2) ieviest jaunu izložu nodokļa objektu “interaktīvās izlozes” un noteikt nodokļa likmi 10 procentu apmērā no biļešu realizācijas ieņēmumiem, no kuriem atskaitīti izmaksātie laimesti;
- 3) ieviest izložu nodokļa sasaisti ar laimesta fonda apmēru, nosakot atšķirīgu nodokļa bāzi izlozēm (arī momentloterijām) atkarībā no izlozes (arī momentloterijas) noteikumos noteiktā laimestu fonda no biļešu realizācijas ieņēmumiem:
 - līdz 60 procentiem – izložu nodoklis ir 10 procenti no biļešu realizācijas ieņēmumiem;
 - pārsniedz 60 procentus – izložu nodoklis ir 10 procenti no biļešu realizācijas ieņēmumiem, no kuriem atskaitīti izmaksai aprēķinātie laimesti.

Likums “Grozījumi Azartspēļu un izložu likumā”

Likums “Grozījumi Azartspēļu un izložu likumā” paredz:

- 1) ieviest maksas pakalpojumu “azartspēļu automātu un iekārtu reģistrācijas numuru izsniegšana” (šo pakalpojumu sniegs Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija azartspēļu organizētājiem);
- 2) ieviest interaktīvo izložu organizēšanas regulējumu, lai VAS “Latvijas Loto” varētu piedāvāt interaktīvās izlozes, radot alternatīvu nelegālo izložu piedāvājumam;
- 3) samazināt administratīvo slogu azartspēļu un izložu organizētājiem, nosakot, ka gada pārskats ir jāiesniedz tikai Valsts ieņēmumu dienestā un samazinot dokumentu skaitu, kas jāiesniedz, lai saņemtu azartspēļu organizēšanas licenci vai veiktu šīs licences pārreģistrāciju.

Likums “Grozījumi Preču un pakalpojumu loteriju likumā”

Likums “Grozījumi Preču un pakalpojumu loteriju likumā” paredz:

- 1) ka preču vai pakalpojumu loterijas vairāk netiek sadalītas atkarība no laimestu fondu lieluma, bet komersantiem tiks piemērotas vienādas prasības, lai varētu saņemt loterijas atļauju – jāiesniedz Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijā iesniegums ar pievienotajiem dokumentiem loterijas atļaujas saņemšanai un jāsamaksā valsts nodeva 25 procentu apmērā no laimestu fonda;
- 2) atcelt ierobežojumu, ka vienai precei vai viena veida pakalpojumam viena kalendārā gada laikā var organizēt ne vairāk kā trīs preču vai pakalpojumu loterijas;
- 3) noteikt, ka komersantam ir tiesības iesniegt dokumentus loterijas atļaujas saņemšanai paātrinātā kārtībā. Izvēloties paātrināto kārtību, komersants maksā valsts nodevu 25 procentu apmērā no laimestu fonda plus 47 *euro*.

Likums “Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību”

Likums “Grozījumi Likumā par budžetu un finanšu vadību” paredz:

- 1) precizēt Likuma par budžetu un finanšu vadību 27.panta pirmo daļu, papildinot to ar kārtību, kādā tiek atvērti konti valsts aizdevuma saņemšanai.

Līdz šim aizņēmējiem tika atvērti konti valsts aizdevuma saņemšanai saskaņā ar Likuma par budžetu un finanšu vadību 27.panta ceturto daļu, bet ņemot vērā, ka likums paredz tiesības atbilstoši Likuma par budžetu un finanšu vadību 27.panta ceturtajai daļai atvērt norēķinu kontus pēc izvēles principa līdzekļiem, kas nav saņemti no valsts budžeta, savukārt saskaņā ar normatīvajiem aktiem konta atvēršana Valsts kasē valsts aizdevuma saņemšanai ir obligāts nosacījums, nepieciešams konta atvēršanas kārtību atrunāt atbilstīgajā panta daļā. Papildu tiek paredzēta iespēja aizņēmējam saņemt valsts aizņēmumu kredītiestādes kontā, ja šāds aizņēmums tiktu paredzēts normatīvajos aktos, piemēram, Eiropas Savienības fondu finansējuma saņēmēja projekta konts ir kredītiestādē un projekta realizācijai izmanto valsts aizdevumu;

- 2) precizēt Likuma par budžetu un finanšu vadību 27.panta ceturto daļu, nosakot, ka kapitālsabiedrības, kurās ieguldīta valsts vai pašvaldības kapitāla daļa, var atvērt norēķinu FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

kontus Valsts kasē naudas līdzekļiem, kuri nav saņemti no valsts budžeta, tikai pie nosacījuma, ka vienlaikus tās noslēdz vienošanos ar Valsts kasi par naudas līdzekļu atlikuma ieguldīšanu saskaņā ar Likuma par budžetu un finanšu vadību 34.panta ceturto daļu;

3) precizēt Likuma par budžetu un finanšu vadību 34.panta trešo daļu, vienādojot subjektu loku, ar ko Valsts kasei ir tiesības vienoties par naudas līdzekļu ieguldīšanu, ar Likuma par budžetu un finanšu vadību 27.panta ceturtajā daļā minēto subjektu loku, kuri var atvērt kontu Valsts kasē, kā arī papildināt Likuma par budžetu un finanšu vadību 34.pantu ar ceturto daļu, nosakot kapitālsabiedrībām pienākumu vienoties ar Valsts kasi par kontu atlikuma ieguldīšanas nosacījumiem;

4) pārejas noteikumu normu, kas attiecinātu negatīvās likmes piemērošanu uz kontiem (līdzekļiem), kas atvērti Valsts kasē pirms minēto grozījumu stāšanās spēkā, kur noteikts, ka trīs mēnešu laikā no likuma spēkā stāšanās dienas ir jāvienojas par naudas līdzekļu atlikuma ieguldīšanas nosacījumiem saskaņā ar Likuma par budžetu un finanšu vadību 34.panta ceturto daļu. Līdz ar to ir nodrošināta tiesiskās palāvības principa ievērošana un klientam ir dota iespēja izvēlēties šādus kontus slēgt un novirzīt finanšu resursus ārpus Valsts kases;

5) papildināt Likumu par budžetu un finanšu vadību ar terminu „Naudas līdzekļi, kuri nav saņemti no valsts budžeta” skaidrojumu, lai novērstu dažādu tiesību normu interpretāciju un nodrošinātu tiesību normu tiesisku, precīzu un efektīvu piemērošanu.

Likums “Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā”

Likums “Grozījumi Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumā” attiecībā uz valsts un pašvaldību institūciju amatpersonām (darbiniekiem) paredz:

1) paaugstināt 3.pielikumā noteiktās mēnešalgu skalas zemāko mēnešalgu līdz 430 *euro* saistībā ar minimālās mēneša darba algas palielināšanu ar 2017.gada 1.janvāri no 370 *euro* uz 380 *euro*;

2) ka turpmāk Finanšu ministrija informāciju par valsts un pašvaldību kapitālsabiedrību valdes locekļu atlīdzību neapkopos un šo informāciju iegūs no Valsts ieņēmumu dienesta datu bāzes. Iznēmums paliks valsts un pašvaldību kapitālsabiedrības vai publiski privātās kapitālsabiedrības, kas noslēgušas līgumu par no valsts budžeta apmaksāto veselības aprūpes pakalpojumu sniegšanu. Līdz ar to 233 institūcijas tiks atbrīvotas no datu iesniegšanas, bet turpmāk informācija datu bāzē būs jāiesniedz 351 institūcijai, kā rezultātā uzskaites sistēmā (datubāzē) tiks uzkrāta tikai tā informācija, kas šobrīd tiek izmantota finanšu aprēķiniem kārtējā gada valsts budžeta izstrādes procesā, kā arī analītiskiem mērķiem. Šobrīd atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 21.jūnija noteikumiem Nr.541 “Noteikumi par valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības uzskaites sistēmu” uzskaites sistēmā (datubāzē) informāciju iesniedz 584 institūcijas;

3) tehniski precizēt normu, ka pabalstu līdz 50 procentiem no mēnešalgas vienu reizi kalendārā gadā var saņemt amatpersona (darbinieks) par katru apgādībā esošu bērnu invalīdu līdz 18 gadu vecumam.

Likumā iekļauts speciālais regulējums attiecībā uz Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm, kas paredz:

2) mēnešalgas noteikšanas pamatprincipus (izņemot Drošības policiju):

- mēnešalgas apmēru nosaka, klasificējot amatus atbilstoši Ministru kabineta noteiktajam amatu katalogam un ņemot vērā amatam atbilstošo mēnešalgu grupu;

- Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu amatpersonām, kuru pienākums ir veikt izmeklēšanu īpaši sarežģītās smagu un sevišķi smagu sērijveida starpreģionāla un starptautiska rakstura noziegumu lietās, maksimālo mēnešalgas apmēru nosaka atbilstoši rajona (republikas pilsētas) prokurora mēnešalgai (atbilstoši Atlīdzības likuma 6.²panta pirmajai daļai – 1 615 *euro*);

3) amatu kataloga un mēnešalgu grupu izveides pamatprincipus (izņemot Drošības policiju);

4) prēmēšanas nosacījumus;

5) atlīdzības noteikšanu par laiku, kuru nepavada darba vietā vai citā institūcijas norādītajā vietā un kuru amatpersona izmanto pēc saviem ieskatiem, bet pēc attiecīga pieprasījuma ierodas norādītajā vietā un nekavējoties uzsāk pienākumu pildīšanu atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likuma 3.panta ceturtās daļas 9.punktam, paredzot noteikt šo atlīdzību 30% apmērā no minimālās stundas tarifa likmes par vienu stundu, ievērojot amatpersonas ierobežojumu nosacīto ietekmi uz brīva laika izmantošanas iespējām. Minētais laiks ir jāuzskaita, bet tas nav uzskatāms par dienesta pienākumu izpildi virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika un to neieskaita amatpersonas kopējā nostrādātajā laikā;

6) dienesta pienākumu izpildes virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika kompensēšanas ar atpūtas laiku un apmaksas nosacījumus, ja atpūtas laika piešķiršana apdraud attiecīgās Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes spēju nodrošināt dienesta uzdevumu izpildi. Šādā gadījumā samaksu par dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika, kuru nav iespējams kompensēt, piešķirot atpūtas laiku, nosaka šādi (ņemot vērā virsstundu skaitu):

- par dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika – laikā, kad amatpersonai nebija iespējams piešķirt pārtraukumu, – atbilstoši amatpersonai noteiktajai stundas algas likmei;

- par dienesta pienākumu pildīšanu virs noteiktā dienesta pienākumu izpildes laika – iepriekš neminētajā laikā – atbilstoši amatpersonai noteiktajai stundas algas likmei, kā arī nosaka piemaksu 100 % apmērā no tai noteiktās stundas algas likmes.

Vienlaikus likums paredz, ka Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonai ar speciālo dienesta pakāpi, kura uz noteiktu laiku valsts un dienesta interesēs iecelta valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā, mēnešalgu nosaka atbilstoši attiecīgajam ierēdņa vai darbinieka amatam, bet tās apmērs nedrīkst būt mazāks par iepriekš noteiktās mēnešalgas apmēru.

Likums „Grozījumi Mikrouzņēmumu nodokļa likumā”

Likums „Grozījumi Mikrouzņēmumu nodokļa likumā” paredz:

1) no 2017.gada 1.janvāra mikrouzņēmumu nodokļa likme mikrouzņēmuma apgrozījumam līdz 7000 *euro* ir 12% un mikrouzņēmumu nodokļa likme mikrouzņēmuma apgrozījumam no 7000,01 līdz 100 000 *euro* ir 15%;

2) no 2018.gada 1.janvāra mikrouzņēmumu nodokļa likme mikrouzņēmuma apgrozījumam būs 15%;

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

3) mikrouzņēmums, kas ar vēlas iegūt vai atgūt (ja statuss nav zaudēts šajā likumā noteiktajos gadījumos) mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusu, vai arī atteikties no mikrouzņēmumu nodokļa maksātāja statusa, to var veikt, iesniedzot attiecīgu iesniegumu Valsts ieņēmumu dienestā līdz 2017.gada 31.janvārim;

4) mikrouzņēmumu nodokli maksājošā mikrouzņēmuma darbinieks var brīvprātīgi pievienoties valsts sociālajai apdrošināšanai, veicot reizi mēnesī sociālās apdrošināšanas iemaksas, no brīvi izraudzīta objekta, kas nepārsniedz Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas apmēru;

5) no Mikrouzņēmumu nodokļa likuma tiek izslēgtas normas, kas attiecas uz nozarēm, kurās, veicot saimniecisko darbību, mikrouzņēmums nav tiesīgs kļūt un būt par mikrouzņēmumu nodokļa maksātāju;

6) tiek noteikta atbildība par budžetā iemaksājamā mikrouzņēmumu nodokļa samaksas termiņa nokavējumu un apmēra samazināšanu un atbildību par deklarāciju neiesniegšanu vai iesniegšanu, neievērojot Mikrouzņēmumu nodokļa likumā noteiktos termiņus.

Likums “Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā”

Likums “Grozījumi Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā” paredz, ka no 2017.gada 1.janvāra transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa likmes tiek piemērotas atkarībā no transportlīdzekļa radītā oglekļa dioksīda (CO₂) izmešu daudzuma. Taču, lai transportlīdzekļu lietotājiem dotu laiku pāriet uz videi draudzīgākiem transportlīdzekļiem, paredzēts pārejas periods, kas nosaka, ka transportlīdzekļiem, kuri pirmo reizi reģistrēti Latvijā pēc 2008.gada 31.decembra līdz 2016.gada 31.decembrim, likumā noteiktās transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa likmes atkarībā no CO₂ izmešu daudzuma stāsies spēkā 2019.gada 1.janvārī. Iepriekš minētajiem transportlīdzekļiem, kuriem motora tilpums lielāks par 3500 cm³ papildus tiks noteikta transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa likme 300 *euro* apmērā ar 2019.gada 1.janvāri. Savukārt transportlīdzekļiem, kuru pirmās reģistrācijas datums ir pēc 2008.gada 31.decembra, taču Latvijā tie pirmo reizi reģistrēti pēc 2016.gada 31.decembra, transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa likme, sākot no 2017.gada 1.janvāra, tiek piemērota atkarībā no CO₂ izmešu daudzuma.

No 2017.gada 1.janvāra tiek palielinātas transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa likmes vieglajiem automobiļiem par 7,4% (ņemot vērā patēriņa cenu indeksa izmaiņas 2016. gadā pret 2011. gadu) un likmes noapaļotas līdz veselam eiro.

Ar 2017.gada 1.janvāri ir paredzēts atbrīvojums no transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa maksāšanas transportlīdzeklim, kurš ir Sabiedroto spēku štāba locekļa vai viņa apgādājamā īpašumā, turējumā vai valdījumā, ja šī persona nav Latvijas pilsonis vai pastāvīgais iedzīvotājs.

Lauksaimniecības produktu ražotājiem, lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvajām sabiedrībām un atzītām akvakultūras saimniecībām no 2017.gada 1.janvāra transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa atvieglojuma apmērs ir palielināts no 50% līdz 75%.

No 2017.gada 1.janvāra tika ieviests jauns transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa atvieglojums, kas paredz par transportlīdzekļiem, ar kuriem fiziskas un juridiskas personas, kuras ir iekļautas Lauku atbalsta dienesta maksājumu saņēmēju datubāzē, un ar tiem veic kravas pašpārvadājumus, atkarībā no likumā noteiktajiem nosacījumiem, transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokli maksā 25 procentu apmērā.

Turpmāk transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis būs jāmaksā personām, kuru FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kuras dalībai ceļu satiksmē atkarībā no izmantošanas laika vada ārvalstīs reģistrētu M₁ vai N₁ kategorijas automobili.

Likums “Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā”

Likums “Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā” paredz:

1) ka iestādes vadītājs, saskaņojot ar attiecīgo nozares ministru, valsts un dienesta interesēs amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm varēs iecelt valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā attiecīgajā Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādē vai Ieslodzījuma vietu pārvaldē. Amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi minētajos amatos varēs iecelt uz noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā uz pieciem gadiem. Šajā laikā amatpersonai mēnešalgu noteiks atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumam.

Minētais mehānisms pēc būtības ir līdzīgs tam, kāds šobrīd ir noteikts Valsts civildienesta likuma 3.panta piektajā daļā, kas noteic, ka amatpersonas ar speciālajām dienesta pakāpēm valsts interesēs uz noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā uz trim gadiem, var iecelt ierēdņa amatā Iekšlietu ministrijā, Tieslietu ministrijā vai Ārlietu ministrijā (diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās ārvalstīs).

Likumā paredzēto mehānismu plānots izmantot tikai izņēmuma gadījumos, proti, iecelt amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā varēs tikai tad, ja tas tiek darīts valsts un dienesta interesēs, un, lai nodrošinātu atbilstošu resursu izmantošanas pārraudzību, likums paredz, ka amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā varēs iecelt tikai tad, ja tas ir saskaņots ar attiecīgās nozares ministru. Vienlaikus likums paredz, ka amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi var iecelt valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā uz noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā uz pieciem gadiem. Gadījumā, ja nav mainījušies apstākļi, kas pamato attiecīgo iecelšanu, likumā ietvertā tiesību norma neliedz iespēju, ņemot vērā valsts un dienesta intereses, amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi atkārtoti iecelt valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā.

Ņemot vērā, ka amatpersona ar speciālo dienesta pakāpi, kas iecelta valsts civildienesta ierēdņa vai darbinieka amatā, atradīsies dienestā un attiecīgās iestādes pakļautībā, tad uz to attiecināms tas tiesiskais regulējums, kas attiecas uz amatpersonām ar speciālajām dienesta pakāpēm. Līdz ar to likumā ir ietverts regulējums, kas paredz, ka pārceltajai amatpersonai piemēro dienesta tiesiskās attiecības reglamentējošo normatīvo aktu normas, ņemot vērā iepriekšējo amatu, un mēnešalgu nosaka atbilstoši Valsts un pašvaldību institūciju amatpersonu un darbinieku atlīdzības likumam;

2) ka amatpersonas darbību un tās rezultātus novērtē amatpersonas tiešais vadītājs. Ja amatpersona nepiekrīt tiešā vadītāja dotajam novērtējumam, amatpersonas darbību un tās rezultātus novērtē iestādes vadītāja vai viņa pilnvarotas amatpersonas izveidota novērtēšanas komisija.

Kārtību, kādā novērtē amatpersonas darbību un tās rezultātus, nosaka Ministru kabinets.

Amatpersonas darbības un tās rezultātu novērtējumu vai pārbaužu rezultātus izmanto par pamatu lēmuma pieņemšanai arī par amatpersonai piešķiramās naudas balvas un cita veida papildu atlīdzības apmēra noteikšanu.

3) dienesta pienākumu izpildes laika organizācijas vispārīgos noteikumus;

4) regulējumu attiecībā uz pārtraukumiem dienesta pienākumu izpildes laikā, nosakot, ka:

- pārtraukums šā likuma izpratnē ir īss laikposms periodā no dienesta pienākumu izpildes laika sākuma līdz beigām, kura ietvaros amatpersona nepilda dienesta pienākumus un kuru tā var izmantot pēc sava ieskata. Pārtraukuma ilgums nedrīkst būt īsāks par 30 minūtēm un to neieskaita dienesta pienākumu izpildes laikā;
- amatpersonai ir tiesības uz:
 - vienu pārtraukumu, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par sešām stundām, bet nav ilgāks par 12 stundām;
 - diviem pārtraukumiem, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par 12 stundām, bet nav ilgāks par 18 stundām;
 - trim pārtraukumiem, ja nepārtraukts dienesta pienākumu izpildes laiks ir ilgāks par 18 stundām;
- pārtraukumu amatpersonām piešķir iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona.

Ja, ņemot vērā dienesta nepieciešamību vai dienesta pienākumu raksturu, nav iespējams piešķirt pārtraukumu, iestādes vadītājs vai viņa pilnvarota amatpersona pārtraukumu var nepiešķirt. Šādā gadījumā nodrošina amatpersonai iespēju paēst dienesta pienākumu izpildes laikā.

Likums “Grozījums Augstskolu likumā”

Likums “Grozījums Augstskolu likumā” paredz papildināt Augstskolu likumu ar pantu par Studējošo un absolventu reģistru, kas nosaka, kas ir Studējošo un absolventu reģistrs un kāda informācija tajā ir iekļaujama, kā arī paredz deleģējumu Ministru kabinetam noteikt, kārtību un apjomu, kādā informāciju iekļauj Studējošo un absolventu reģistrā.

Atbilstoši likumā noteiktajam Studējošo un absolventu reģistrs ir Valsts izglītības informācijas sistēmas sastāvdaļa. Studējošo un absolventu reģistrā ieraksta ziņas par studiju programmās studējošajiem, doktora zinātniskā grāda pretendentiem, absolventu nodarbinātību un ienākumiem. Datus studējošo un absolventu reģistram par studējošajiem un doktora zinātniskā grāda pretendentiem sniedz augstskolas un koledžas. Augstskolas rektors vai koledžas direktors atbild par studējošo un absolventu reģistram sniegto datu precizitāti un atbilstību īstenībai. Nepersonificētus statistikas datus par absolventu nodarbinātību un ienākumiem studējošo un absolventu reģistram sniedz Valsts ieņēmumu dienests. Nepersonificētus statistikas datus par absolventiem, kuriem ir piešķirts bezdarbnieka vai darba meklētāja statuss, studējošo un absolventu reģistram sniedz Nodarbinātības valsts aģentūra.

Reģistra mērķis nav fizisko personu personificētu datu izmantošana, glabāšana un citas ar datu apstrādi saistītas darbības, bet tikai datu saņemšana statistikas vajadzībām.

Datu par augstākās izglītības institūcijās studējošajiem, doktora zinātniskā grāda pretendentiem un absolventiem uzkrāšana ļaus ievākt valsts līmeņa statistikas datus par augstāko izglītību, absolventu nodarbinātību un ienākumiem pēc studiju noslēgšanas augstākās izglītības iestādēs, kā rezultātā tiks iegūti salīdzināmi, sistēmiski dati par absolventu sekmēm darba tirgū, lai novērtētu valsts budžeta līdzekļu izlietojuma ekonomisko atdevi, studiju

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa
Grozījumi tiesību aktos

programmu īstenošanas ieguldījumus tautsaimniecībā un iegūtos datus izmantotu nodarbinātības prognozēšanā.

Tādējādi tiks iegūta pilnīga statistikas aina par augstākās izglītības rezultātiem, nodrošinot iespēju izsekot, vai ieguldījumi augstākajā izglītībā atbilst darba tirgus, sabiedrības un tautsaimniecības attīstības prasībām, uzlabojot izglītības politikas plānošanu.

Likums “Grozījumi Jaunatnes likumā”

Likums “Grozījumi Jaunatnes likumā” paredz kritērijus valsts budžeta finansējuma piešķiršanai jaunatnes organizāciju darbības atbalstam.

Atbilstoši likumā noteiktajam jaunatnes organizācijai ir tiesības saņemt valsts budžeta finansējumu arī organizācijas darbības atbalstam, tajā skaitā pārstāvniecībai starptautiskās organizācijās, ja tā atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- 1) organizācija ir ierakstīta Jaunatnes organizāciju sarakstā saskaņā ar Jaunatnes likuma 6.pantā noteikto;
- 2) organizācija īsteno neformālās izglītības programmas jauniešiem;
- 3) organizācija ir pilntiesīgs biedrs starptautiskā radniecīgas darbības jomas sadarbības tīklā;
- 4) organizācijā ir apvienojušies ne mazāk kā 300 biedru vai apvienojušās jaunatnes organizācijas, kuru kopējais biedru skaits nav mazāks par 300;
- 5) organizācija veic darbu ar jaunatni vismaz trijos plānošanas reģionos;
- 6) organizācijā īsteno savu darbību atbilstoši ikgadējam jaunatnes politikas prioritātēm;
- 7) organizācijas darbības ilgums, veicot darbu ar jaunatni, nav mazāks par trim gadiem;
- 8) organizācija ik gadu organizē vismaz vienu nacionāla mēroga konferenci saviem biedriem un citiem interesentiem par aktuāliem jaunatnes politikas jautājumiem;
- 9) informācija par organizācijas darbību ir pieejama publiski tīmekļa vietnē.

Viens no būtiskiem jaunatnes politikas indikatoriem ir jauniešu dalība jaunatnes vai citās nevalstiskajās organizācijās. Jaunatnes nevalstisko organizāciju administratīvais nodrošinājums, kā arī finanšu trūkums ietekmē organizāciju efektīvu uzdevumu pildīšanu un līdzdalību lēmumu pieņemšanas procesā valsts un starptautiskajā mērogā. Finansiālie un administratīvie šķēršļi ietekmē arī neformālās izglītības un brīvprātīgā darba pasākumu un projektu īstenošanu. Lai atbalstītu vienu no būtiskākajiem jauniešu neformālās izglītības nodrošinātājiem un jauniešu līdzdalības veicinātājiem – jaunatnes organizācijām, ir nepieciešams nodrošināt atbalstu šo organizāciju darbībai un attīstībai ilgtermiņā.

Likums nosaka kritērijus valsts budžeta finansējuma piešķiršanai jaunatnes organizāciju darbības atbalstam, jo iepriekšējā likuma redakcijā noteiktie kritēriji neatbilda aktuālajai situācijai jaunatnes jomā. Aktualizējot un nosakot jaunatnes organizāciju finansējuma piešķiršanas kritērijus, tiek palielinātas atbalsta iespējas un jaunatnes organizāciju skaits, kas var pretendēt uz darbības, kas varētu piedalīties gan Eiropas Savienības fondu projektu īstenošanā, gan jaunatnes politikas mērķu sasniegšanā, tādējādi veidojot kvalitatīvu ieguldījumu un mērķtiecīgu atbalstu jauniešu dzīves kvalitātes uzlabošanai, kas savukārt palīdz veicināt ilgtspējīgu Latvijas valsts attīstību.

Likums “Grozījumi Izglītības likumā”

Likums “Grozījumi Izglītības likumā” paredz:

1) uzturēšanas izdevumus pašvaldību internātskolās no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim sedz no valsts budžeta mērķdotācijas par internātskolas izglītojamiem, kuri ir bāreņi vai bez vecāku gādības palikuši bērni, kā arī par izglītojamiem no trūcīgām un maznodrošinātām ģimenēm, ievērojot Ministru kabineta noteikumus, kas regulē internātskolu finansēšanas kārtību.

2) uzturēšanas izdevumus pašvaldību speciālajās pirmsskolas izglītības iestādēs no 2017.gada 1.janvāra līdz 2017.gada 31.decembrim sedz no valsts budžeta finanšu līdzekļiem 30 procentu apmērā no pašvaldību speciālajām pirmsskolas izglītības iestādēm piešķirtā valsts finansējuma 2016.gadā.

3) lai veicinātu mazākumtautību etniskās kultūras apguvi, attīstību un saglabāšanu, un mazākumtautību integrāciju Latvijā, valsts var piedalīties to izglītības iestāžu nodarbināto pedagogu darba samaksas papildu finansēšanā, kuri, pamatojoties uz Latvijas Republikas divpusējiem un daudzpusējiem starptautiskajiem līgumiem, īsteno mazākumtautību izglītības programmas, kurās mazākumtautību izglītojamo skaits nepārsniedz piecus procentus no kopējā izglītojamo skaita, kuri apgūst mazākumtautību izglītības programmas;

4) Izglītības kvalitātes valsts dienesta lēmuma par amatpersonas vai pedagoga atstādināšanu no pienākumu pildīšanas pārsūdzēšana neaptur tā izpildi;

5) ja izglītības iestādes darbībā konstatēti būtiski normatīvo aktu pārkāpumi, institūcija, kas pieņem lēmumu par izglītības iestādes akreditāciju, pamatojoties uz izglītības iestādes dibinātāja vai Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājumu, var pieņemt lēmumu par izglītības iestādes ārkārtas akreditāciju;

6) strādāt par izglītības iestādes vadītāju un strādāt par pedagogu ir tiesības personai, kura tostarp nepārkāpj diskriminācijas un atšķirīgas attieksmes pret personu aizliegumu;

7) ja Izglītības kvalitātes valsts dienests vai darba devējs konstatē izglītības iestādes vadītāja vai viņa rīcības neatbilstību 30. panta ceturtajā daļā vai šā likuma 51. panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām, personai ir aizliegts ieņemt izglītības iestādes vadītāja amatu;

8) ja izglītības programmas īstenošanā konstatēti būtiski normatīvo aktu pārkāpumi, institūcija, kas pieņem lēmumu par izglītības programmas akreditāciju, pamatojoties uz izglītības iestādes dibinātāja vai Izglītības un zinātnes ministrijas ierosinājumu, var pieņemt lēmumu par izglītības programmas ārkārtas akreditāciju;

9) aizliegts ieņemt pedagoga amatu, ja Izglītības kvalitātes valsts dienests normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatējis pedagoga vai viņa rīcības neatbilstību šā likuma 30.panta ceturtajā daļā, 48.panta pirmajā un piektajā daļā vai 51.panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām;

10) par pedagogu nedrīkst strādāt persona, kas atbrīvota no pedagoga amata, ja tās rīcībā normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā konstatēta neatbilstība šā likuma 30.panta ceturtajā daļā, 48.panta piektajā daļā vai 51.panta pirmās daļas 2.¹ punktā noteiktajām prasībām un no darba tiesisko attiecību izbeigšanās dienas nav pagājis viens gads

11) paredz noteikt pedagogu profesionālās darbības kvalitātes novērtēšanai trīs kvalitātes pakāpes iepriekšējo piecu kvalitātes pakāpju vietā. Vienlaikus likumā ietverti pārejas noteikumi jaunā regulējuma ieviešanai;

12) nenoteikt darba stāžu kā obligātu kritēriju pedagogu darba samaksas noteikšanai. Vienlaikus likumā ietverts pārejas noteikums šī regulējuma ieviešanai;

13) normas attiecībā uz valsts finansiālo atbalstu pieaugušo izglītībai stājas spēkā pēc projekta noslēguma – 2022.gada 31.decembrī;

14) vēlāku termiņu (līdz 2023.gada 1.janvāris), sākot no kura valsts finansē privāto izglītības iestāžu arodizglītības un profesionālās izglītības programmās nodarbināto pedagogu darba samaksu.

Likums “Grozījumi Autoceļu lietošanas nodevas likumā”

Likums “Grozījumi Autoceļu lietošanas nodevas likumā” paredz:

1) svītrot Autoceļu lietošanas nodevas likuma 6.panta 6. un 7.punktā noteiktos atbrīvojumus no autoceļu lietošanas nodevas maksāšanas;

2) ka autoceļu lietošanas nodeva jāmaksā arī par:

- valsts galvenā autoceļa A12 Jēkabpils–Rēzekne–Ludza–Krievijas robeža (Terehova) posmu km 124,10 – 159,2;
- valsts reģionālā autoceļa P5 Ulbroka Ogre posmu km 0,00 – 19,9;
- valsts reģionālā autoceļa P80 Tīnūži Koknese posmu km 0,00 – 63,60;

3) ka par kravas transportlīdzekļiem, kuru pilna masa ir lielāka par 3000 kilogramiem un mazāka vai vienāda ar 3500 kilogramiem un kuri paredzēti, vai tiek izmantoti kravu autopārvadājumiem, maksājamas šādas autoceļu lietošanas nodevas likmes – dienas likme 6 *euro*, nedēļas likme 14 *euro*, mēneša likme 28 *euro* un gada likme 300 *euro*.

4) ka par 10% tiek palielināta autoceļu lietošanas nodevas likme kravas transportlīdzekļiem un to sastāviem ar pilnu masu virs 3500 kg ar EURO 0, EURO I un EURO II motora izmešu līmeni (visvairāk piesārņojošie motora izmešu līmeņi), tādējādi veicinot videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu.

Likums “Grozījumi Ceļu satiksmes likumā”

Likums “Grozījumi Ceļu satiksmes likumā” paredz pilnveidot normatīvajos aktos noteikto nodokļu nomaksas kontroli par Latvijā ievestajiem transportlīdzekļiem.

Pašreiz noteiktā kārtība paredz, ka tirdzniecībai Latvijā var pieņemt neregistrētu transportlīdzekli vai tā numurēto agregātu, kuru tirdzniecībai nodod cits Latvijā reģistrēts komersants, kurš to kā precī ievēdis no ārvalsts. Šāda kārtība apgrūtinā pievienotās vērtības nodokļa nomaksas kontroles iespējas un tādā veidā pieļauj iespēju uzņēmumiem ļaunprātīgi izvairīties no pievienotās vērtības nodokļa nomaksas.

Likums paredz arī, ja juridiska persona savā īpašumā vai turējumā reģistrē M1/M1G vai N1/N1G transportlīdzekli, kas jaunāks par pieciem gadiem, kas iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek pirmoreiz reģistrēts Latvijā, vai kas gada laikā pēc tā pirmās reģistrācijas Latvijā atkārtoti iegādāts citā Eiropas Savienības dalībvalstī un tiek atkārtoti reģistrēts Latvijā, Ceļu satiksmes drošības direkcija vienlaikus ar transportlīdzekļa reģistrāciju reģistrē atsavināšanas aizliegumu uz 15 dienām. Ceļu satiksmes drošības direkcija elektroniski nodod

informāciju par reģistrēto transportlīdzekli Valsts ieņēmumu dienestam.

Vienlaikus likums paredz izslēgt 9.panta ceturto, piekto un sesto daļu, ņemot vērā, ka saskaņā ar grozījumiem Transportlīdzekļa ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļa likumā paredzēts mainīt esošo kārtību, paredzot, ka personai, kuras deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā, lai piedalītos ceļu satiksmē Latvijas teritorijā ar ārvalstīs pastāvīgi reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili, ir jāmaksā transportlīdzekļa ekspluatācijas nodoklis atbilstoši automobiļa izmantošanas laika periodam.

Likums “Grozījums Pasta likumā”

Likums “Grozījums Pasta likumā” paredz noteikt zaudējumu, kas radušies, sniedzot abonēto preses izdevumu piegādes pakalpojumus laikposmā no 2013.gada 1.janvāra līdz 2019.gada 31.decembrim, kompensācijas nosacījumus, kas jāievēro 2017.gadā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2016.gada 31.maija sēdes, kurā tika izskatīts informatīvais ziņojums „Par valsts budžeta izdevumu pārskatīšanas 2017., 2018. un 2019.gadam rezultātiem un priekšlikumi par šo rezultātu izmantošanu likumprojekta „Par vidēja termiņa budžeta 2017., 2018. un 2019.gadam” un likumprojekta „Par valsts budžetu 2017. gadam” izstrādes procesā”, protokola Nr.26 39.§ 6.12.apakšpunktu Satiksmes ministrijai tika uzdots uzdevums sagatavot un iesniegt grozījumus Pasta likumā likumprojekta „Par valsts budžetu 2017. gadam” likumprojektu paketē, ņemot vērā sēdē noteikto, Latvijas Pastam nav jāmaksā dividendes no tīrās peļņas par 2015.gadu, un Satiksmes ministrijai kā Latvijas Pasta kapitāla daļu turētājai tika uzdots uzdevums nodrošināt, ka 2015.gadā 90% no tīrās peļņas tiek novirzīta zaudējumu segšanai par abonētas preses piegādi par 2016.gadu.

Līdz ar to, ņemot vērā iepriekš minēto, likums “Grozījumi Pasta likumā” paredz papildināt Pasta likuma pārejas noteikumus ar 12.² punktu, nosakot, ka pārejas noteikumu 12.¹ punktā noteikto zaudējumu kompensēšanas kārtību 2017.gadā piemēro, ievērojot nosacījumu, ka no valsts budžeta kompensē zaudējumus apmērā, kuru veido starpība starp aprēķināto zaudējumu apmēru un valsts akciju sabiedrības “Latvijas Pasts” tīrās peļņas daļu par 2015.gadu 90% apmērā, kas, nemaksājot dividendes valsts budžetā, novirzīta zaudējumu segšanai par abonētas preses piegādi 2016.gadā.

Likums “Grozījumi Likumā par ostām”

Likums “Grozījumi Likumā par ostām” paredz atcelt pienākumu ostu pārvaldēm ieskaitīt valsts pamatbudžetā maksājumu par valsts stratēģiskās infrastruktūras izmantošanu, jo esošā situācijā, kad ostu pārvaldes saņem atpakaļ 90% no iemaksātiem maksājumiem rada birokrātisku un administratīvi nelietderīgu mehānismu, kas prasa papildu laiku un darba resursu; dažreiz ostu pārvaldes spiestas izmantot kredīta resursus, lai veiktu maksājumus, tiek iesaldēti finanšu līdzekļi, kamēr ostu pārvaldes nesaņem valsts budžeta dotāciju. Ostu pārvaldes kopumā zaudē 532 080 *euro* gadā. Šo summu būtu iespējams izmantot akvatoriju un kuģu ceļu padziļināšanas darbu veikšanai un dziļumu uzturēšanai, kas ir viena no svarīgākajām ostas infrastruktūras uzturēšanas izmaksu sadaļām.

Vienlaikus, lai likumu “Par ostām” saskaņotu to ar likumu “Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likums” normām, likums “Grozījumi Likumā par ostām” paredz aizstāt Likuma par ostām 12.panta ceturtajā daļā vārdus “likumu “Par uzņēmumu gada pārskatiem”” ar vārdiem “Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likumu”.

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

Likums “Par likuma “Par vieglo automobiļu un motociklu nodokli” atzīšanu par spēku zaudējušu”

Likums “Par likuma “Par vieglo automobiļu un motociklu nodokli” atzīšanu par spēku zaudējušu”” paredz atzīt likumu “Par vieglo automobiļu un motociklu nodokli” par spēku zaudējušu.

Plānotie vieglo automobiļu un motociklu nodokļa ieņēmumi tiek kompensēti ar transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokļa reformu, palielinot ekspluatācijas nodokļa likmes, ņemot vērā patēriņa cenu indeksa izmaiņas. Minētais likmju pieaugums vieglajiem automobiļiem ir līdzvērtīgs patēriņa cenu izmaiņām pēdējos piecos gados. Papildus, lai sasniegtu plānotos vieglo automobiļu un motociklu nodokļa ieņēmumus, tiek ieviesta samaksa par ārzemēs reģistrētu transportlīdzekļu lietošanu Latvijā (personām, kuru deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā un kuras dalībai ceļu satiksmē izmanto ārvalstī reģistrētu M1 un N1 kategorijas automobili.).

Likums “Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā”

Likums “Grozījumi Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā” paredz:

1) ka persona bezdarbnieka vai darba meklētāja statusu zaudē, ja iegūts darba ņēmēja statuss ilgāk par diviem mēnešiem, papildus tiek iekļauts nosacījums, ka bezdarbniekam un darba meklētājam jāziņo, ja darba ņēmēja statuss iegūts uz laiku līdz diviem mēnešiem un persona vēlas saglabāt statusu;

2) lai mazinātu neregistrētās nodarbinātības gadījumus, kā arī lai noteiktu bezdarbnieku un darba meklētāju atbildību par iesaistīšanos neregistrētajā nodarbinātībā, noteikt, ka persona bezdarbnieka vai darba meklētāja statusu zaudē, ja Nodarbinātības valsts aģentūras rīcībā ir informācija par to, ka konkrētā persona ir iesaistījies neregistrētajā nodarbinātībā neatkarīgi no nodarbinātības ilguma;

3) samazināt termiņu no trīs darba dienām uz vienu darba dienu, kādā bezdarbniekam ir jāziņo Nodarbinātības valsts aģentūrai par izmaiņām bezdarbnieka vai darba meklētāja statusa iegūšanas un saglabāšanas nosacījumos.

Likums “Grozījumi likumā “Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam””

Likums “Grozījumi likumā “Par apdrošināšanu bezdarba gadījumam”” paredz:

1) noteikt, ka no nodarbinātības speciālā budžeta novirzītājā Bezdarbnieku un darba meklētāju atbalsta likumā noteikto aktīvo nodarbinātības pasākumu un preventīvajiem bezdarba samazināšanas pasākumu finansējumā tiek ietvertas arī ar šo pasākumu nodrošināšanu saistītās administrēšanas izmaksas;

2) pagarināt kvalifikācijas periodu tiesību noteikšanai uz bezdarbnieka pabalstu. Nosakot, veikt sociālās apdrošināšanas iemaksas ilgāku laiku bezdarbnieka pabalsta tiesību iegūšanai, t.i., 12 mēnešus 16 mēnešu laikā tiktu novērsts sezonālais izmantojums. Tādējādi tiktu nodrošināts, ka sezonālo darbu veicēji sociālās apdrošināšanas iemaksas veic vismaz

divu sezonu laikā un līdz ar to daļa izmaksu tiek pārnestas atpakaļ uz darba devēju, pārtraucot praksi izmantot bezdarbnieka pabalsta sistēmu kā pagaidu finansējuma avotu darbinieku noturēšanai uz nākamo sezonu. Norma stājas spēkā ar 2017.gada 1.aprīli;

3) noteikt, ka ar 2020.gadu vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas nosacījumus un kārtību noteiks Ministru kabinets, vienlaikus nosakot pārejas periodu.

Likums “Grozījumi likumā “Par maternitātes un slimības apdrošināšanu””

Likums “Grozījumi likumā “Par maternitātes un slimības apdrošināšanu”” paredz:

1. Paternitātes pabalstu piešķirt un izmaksāt bērna tēvam sakarā ar bērna piedzimšanu vai vienam no vecākiem sakarā ar ārpusģimenes aprūpē esoša bērna vecumā līdz trim gadiem adopciju par piešķirtā atvaļinājuma desmit kalendārajām dienām.

Saskaņā ar Darba likuma 155.panta piekto daļu ģimenē, kura adoptējusi bērnu vecumā līdz trim gadiem, vienam no adoptētājiem piešķir 10 kalendāra dienas ilgu atvaļinājumu. Darba likums uzliek pienākumu darba devējam piešķirt atvaļinājumu, ja darbinieks ir izteicis šādu vēlmi, taču neuzliek darba devējam par pienākumu apmaksāt šādu darbinieka atvaļinājumu. Arī valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu un valsts sociālo pabalstu sistēma neparedz izmaksas šāda atvaļinājuma laikā.

Lai noteiktu tiesības adoptētājiem saņemt valsts sociālos pabalstus pēc iespējas līdzvērtīgi bioloģiskajām ģimenēm, kā arī pilnveidotu ārpusģimenes aprūpes sistēmu, Ministru kabinets ar 2015.gada 9.marta rīkojumu Nr.114 apstiprināja koncepciju „Par adopcijas un ārpusģimenes aprūpes sistēmu pilnveidošanu”, ar kuru paredzēts nodrošināt, ka ģimenē, kura adoptējusi bērnu vecumā līdz trim gadiem, vienam no adoptētājiem atbilstoši Darba likuma 155.panta piektajai daļai piešķirtais 10 kalendāra dienas ilgais atvaļinājums tiek apmaksāts, izmaksājot sociālās apdrošināšanas pakalpojumu 80% apmērā no vidējās apdrošināšanas iemaksu algas, kā arī par šo laiku veicot iemaksas sociālajai apdrošināšanai normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā (analoģiski pašreizējai kārtībai attiecībā uz paternitātes pabalstu).

2. Lai pilnveidotu sociālo aizsardzību sievietēm, kuras atrodas grūtniecības atvaļinājumā un šajā periodā tiek pārtrauktas darba attiecības, no 2017.gada tiesības uz vecāku pabalstu būs arī tad, ja darba tiesiskās attiecības ir bijušas uz grūtniecības vai dzemdību atvaļinājuma iestāšanās brīdi, bet beigušās šā atvaļinājuma laikā.

3. Vecāku pabalsta saņēmējam, kurš visā kalendārajā mēnesī vai tā daļā ir nodarbināts bērna kopšanas laikā, bet neatrodas bērna kopšanas atvaļinājumā vai bērna kopšanas laikā gūst ienākumus kā pašnodarbinātais, pabalstu par šo mēnesi izmaksāt kā strādājošam vecākam, t.i., 30 procentu apmērā no piešķirtā pabalsta apmēra. Šī norma stāsies spēkā 2018.gada 1.janvārī.

Darba likuma 156.panta pirmā un otrā daļa paredz, ka ikvienam darbiniekam ir tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu sakarā ar bērna dzimšanu vai adopciju. Šādu atvaļinājumu piešķir uz laiku, kas nav ilgāks par pusotru gadu, līdz dienai, kad bērns sasniedz astoņu gadu vecumu. Bērna kopšanas atvaļinājumu pēc darbinieka pieprasījuma piešķir uz pilnu laiku vai pa daļām. Darba likums nenosaka, cik ilgi jābūt bērna kopšanas atvaļinājuma daļai un kad tā piešķirama.

Pēc Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras datiem kopš 2014.gada 23 personas ir sadalījušas bērna kopšanas atvaļinājumu vairākās daļās, divos gadījumos pieprasot pat 51 un 55 bērna kopšanas atvaļinājuma skaitu. Vidējais atvaļinājuma ilgums šīm personām bija 4.1 diena. Ņemot vērā, ka bērna kopšanas atvaļinājumu ir iespējams pieprasīt tikai par dažām FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

dienām, praksē rodas gadījumi, kad strādājošs vecāku pabalsta saņēmējs bērna kopšanas atvaļinājumu pieprasa tikai par sestdienu un svētdienu vai par dienām, kurās viņam nebūtu jāierodas darbā. Līdz ar to šajās dienās vecāku pabalsts tiek izmaksāts pilnā apmērā, kaut arī darba ienākumus cilvēks nav zaudējis.

4. Noteikt slimības pabalsta kvalifikācijas periodu, t.i., 3 mēneši pēdējo 6 mēnešu laikā vai 6 mēneši pēdējo 24 mēnešu laikā. Kvalifikācijas periods neattieksies uz darbnespējas lapām A, kuras apmaksā darba devējs, kā arī neattieksies uz gadījumiem, kad tiek kopts slims bērns, kas nav sasniedzis 14 gadu vecumu. Tiesiskās paļāvības ievērošanai šī norma stāsies spēkā ar 2018.gadu.

Sociālās apdrošināšanas sistēmas ietvaros nosakot tiesības uz slimības pabalstu var ieviest dažādus kritērijus: noteiktu nodarbinātības periodu jeb kvalifikācijas periodu, ārsta apstiprinātu darbnespēju, kā arī regulāru ienākumu zaudējumu. Kvalifikācijas periods tiesību noteikšanai uz slimības pabalstu ir ieviests lielākoties visās ES dalībvalstīs no dažām dienām līdz pat periodam garākam par 12 mēnešiem, t.sk. Lietuvā (3 mēneši 12 mēnešu periodā vai 6 mēneši 12 mēnešu periodā) un Igaunijā (14 dienas pirms nodarbinātības uzsākšanas). Latvijā šobrīd nav noteikts kvalifikācijas periods, lai iegūtu tiesības uz slimības pabalstu. Rezultātā, ja darbinieks saslimst pat pirmajās darba dienās, viņam tiek piešķirts un izmaksāts slimības pabalsts.

Tā kā kvalifikācijas periodu paredzēts ieviest ar 2018.gada 1.janvāri, tad gads ir pietiekami ilgs laiks, lai personas uzkrātu trīs vai sešu mēnešu lielu apdrošināšanas periodu un apdrošināšanas riska gadījumā personai būtu tiesības uz pakalpojumu.

Vienlaikus likuma regulējums nodrošinās, ka tiesības uz slimības pabalstu būs personām, kuras vismaz īsu periodu būs bijušas sociāli apdrošinātas, nevis tikai ieguvušas darba ņēmēja vai pašnodarbinātā statusu vienlaicīgi ar darbnespējas iestāšanos. Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu” 3.panta pirmā daļa nosaka, ka valsts sociālās apdrošināšanas pamatprincips ir nodrošināt, ka personai, kura zaudē darba ienākumus apdrošināšanas gadījuma iestāšanās dēļ, ir tiesības saņemt zaudēto darba ienākumu kompensāciju. Gadījumos, kad darbnespēja iestājas vienlaicīgi ar darba ņēmēja statusa iegūšanu, personai nav zaudēto darba ienākumu, kurus kompensēt darba nespējas dēļ. Savukārt personām, kuras apdrošināšanas iemaksas veikušas ilgā laika periodā, kvalifikācijas periods būs izdevīgs, jo šīm personām nebūs jāuztur tās personas, kuras par sociāli apdrošinātām kļūst neilgi pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās un solidāru pienesumu sociālās apdrošināšanas budžetam nav devušas.

5. Normas, kas regulē pabalstu izmaksu gadījumos, kad darbnespēja turpinās vai ir iestājusies pēc valsts sociālās apdrošināšanas iemaksu perioda beigām, novēršot sociālās apdrošināšanas pabalstu sistēmas negodprātīgu izmantošanu un regulējot skaidru tiesību normu interpretāciju. Šo tiesību normu nepieciešamību noteica tas, ka cilvēki, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, pēc bezdarbnieka statusa pieprasīšanas, iegūst darbnespēju un saņem slimības pabalstu maksimāli 26 nedēļas (kaut arī darba periodā darbnespēja iepriekš nav bijusi) un pēc tam vēl 9 mēnešus bezdarbnieka pabalstu. Pēc VSAA datiem 56,7 tūkst personu ir bezdarbnieka pabalstu saņēmēji, kuriem bezdarbnieka statuss sācies 2015.gadā. No tiem 1,5 tūkst. personu pirmā darbnespējas diena sākusies mēneša laikā pēc bezdarbnieka statusa sākuma.

6. Personai, kurai vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanas perioda daļā, apdrošināšanas iemaksu alga nav bijusi pārejošas darba nespējas, grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, atvaļinājuma bērna tēvam, atvaļinājuma bez darba samaksas saglabāšanas, kas piešķirts sakarā ar nepieciešamību kopt bērnu, vai bērna kopšanas atvaļinājuma dēļ, aprēķinot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstu, vidējo apdrošināšanas iemaksu algu par minēto perioda daļu nosakot no valstī noteiktās mēneša vidējās apdrošināšanas iemaksu algas 40 procentu apmēra (vecāku un slimības pabalstam) vai 70% apmēra (maternitātes un paternitātes

pabalstam).

7. Vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas kārtību gadījumā, ja persona pirms pabalsta pieprasīšanas ir gan darba ņēmēja, gan pašnodarbinātais.

8. Harmonizēt sociālās apdrošināšanas pabalstu aprēķināšanas tiesību normas un visiem sociālās apdrošināšanas pabalstiem no 2020.gada noteikt vienādu vidējās iemaksu algas aprēķināšanas algoritmu, vienlaikus novēršot sociālās apdrošināšanas pabalstu sistēmas negodprātīgu izmantošanu, saņemot pabalstus nepamatoti augstos apmēros.

Likums “Grozījumi Valsts sociālo pabalstu likumā”

Likums “Grozījumi Valsts sociālo pabalstu likumā” paredz noteikt, ka no 2017.gada 1.janvāra ģimenes valsts pabalsts par ceturto un nākamajiem bērniem ir 4,4 reizes lielāks nekā par pirmo bērnu ģimenē (50,07 *euro* mēnesī pašreizējo 34,14 *euro* vietā). Vienlaikus, lai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra varētu veikt nepieciešamās izmaiņas informācijas sistēmās, paredzēts pārejas periods, proti, personai, kurai pabalsts piešķirts līdz 2016.gada 31.decembrim un tā izmaksa nepārtraukti turpinās pēc 2017.gada 1.janvāra, Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra no 2017.gada 1.janvāra pārrēķinās pabalsta apmēru, nosakot to apmērā, kāds noteikts no 2017.gada 1.janvāra, un starpību izmaksās ne vēlāk kā līdz 2017.gada 1.maijam.

Šobrīd ģimenes valsts pabalsta apmērs par pirmo bērnu ģimenē ir 11,38 *euro* mēnesī, par otro bērnu ģimenē – 22,76 *euro* mēnesī jeb 2 reizes lielāks, bet par trešo un nākamajiem bērniem – 34,14 *euro* mēnesī jeb 3 reizes lielāks nekā par pirmo bērnu.

Tāpat likums paredz, ka no 2017.gada 1.aprīļa valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta apgādnieka zaudējuma gadījumā minimālo apmēru nosaka Ministru kabinets, bet Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārskata pabalsta apmēru un par periodu no 1.aprīļa to izmaksā ne vēlāk kā 2017.gada 30.septembrī (pārejas periods nepieciešams izmaiņu veikšanai Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra informācijas sistēmās).

Šobrīd viskritiskākā situācija un augstākais nabadzības riskam pakļauto personu īpatsvars ir nepilnajās ģimenēs, kur bērnu/-s audzina viens pieaugušais. Tāpat ir situācijas, kad bērns, kura apgādnieks gājis bojā, saņem mazāku finansiālo atbalstu nekā bērns, kura vecāks negrib vai nespēj par to gādāt un bērns no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saņem valstī noteiktos minimālos uzturlīdzekļus. Tāpēc īpaši būtiska ir valsts atbalsta palielināšana apgādnieka zaudējuma gadījumā, tuvinot to minimālo uzturlīdzekļu apmēram, kādu valsts garantē gadījumos, kad kāds no bērna vecākiem nepilda savus pienākumus un bērnam nepieciešamo uzturēšanu nenodrošina. Tāpēc, lai mazinātu nepilno ģimeņu nabadzību un visiem bērniem piedāvātu līdzvērtīgu sociālo nodrošinājumu, no 2017.gada 1.aprīļa plānots palielināt valsts atbalstu apgādnieku zaudējušiem bērniem – apgādnieka zaudējuma pensijas, valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta un atlīdzības par apgādnieka zaudējumu minimālos apmērus, nosakot, ka par bērnu līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai minimālais apmērs būtu 92,5 *euro* (bērnam ar invaliditāti kopš bērnības – 106,72 *euro*), bet pēc bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 111 *euro*.

Likums “Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu””

Likums “Grozījumi likumā “Par valsts sociālo apdrošināšanu”” paredz:

1) ieviest obligāto iemaksu avansa maksājumu 130 *euro* par taksometru mēnesī.

Avansa maksājums nebūs atkarīgs no fizisko personu skaita, kuras veiks pārvadājumus
FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa
Grozījumi tiesību aktos

ar konkrēto taksometru. Obligāto iemaksu avanss tiks iekasēts par katru mēnesi pirms licences kartītes izsniegšanas, t.i., ja nebūs samaksāts avanss, netiks izsniegta licences kartīte un nevarēs veikt pārvadājumus. Pārvadātājam kā jebkuram darba devējam būs vispārējā kārtībā jāsniedz ziņas par darba ņēmējiem un ziņojums par darba ņēmēju ienākumiem un obligātajām iemaksām. Ja aprēķinātās obligātās iemaksas būs mazākas par samaksāto avansu, tad atlikušais avanss paliks valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā. Ja aprēķinātās obligātās iemaksas pārsniegs vai būs vienādas ar samaksāto avansu, tad darba devējs vispārējā kārtībā veiks budžetā aprēķināto obligāto iemaksu daļu, kas pārsniegs samaksāto avansu.

Likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu” 1.panta pirmās daļas 2.punkts nosaka personu grupas, kuras valsts obligātajai sociālajai apdrošināšanai ir pakļautas kā darba ņēmēji. Līdz ar to ir nepieciešams noteikt, ka personas, kuras vada transportlīdzekli pasažieru komercpārvadājumos ar vieglo taksometru ir pakļautas obligātajai sociālajai apdrošināšanai kā darba ņēmēji.

Tāpat likums paredz, ka avansa maksājums tiek ieskaitīts valsts sociālās apdrošināšanas speciālajā budžetā, kā arī to, ja pārvadātājs (darba devējs) sniegs ziņas par darba ņēmēju ienākumiem un obligātajām iemaksām un veicamais obligāto iemaksu apmērs būs mazāks nekā ik mēnesi samaksātais avanss, tad obligāto iemaksu pārākums netiks aprēķināts;

2) no 2017.gada 1.janvāra noteikt, ka personas, kuras saņem atlīdzību par adoptējamā bērna aprūpi, tiek apdrošinātas no valsts pamatbudžeta arī invaliditātes apdrošināšanai. Tādējādi paredzēts nodrošināt, ka adoptētāji tiek pakļauti valsts sociālajai apdrošināšanai līdzvērtīgi bioloģiskajiem vecākiem;

3) precizēt normas par personām, kuras kopj bērnu līdz gada vai pusotra gada vecumam un saņem vecāku pabalstu, kā arī paredz vecāku pabalsta saņemšanas laikā personu apdrošināt no sociālās apdrošināšanas speciālā budžeta;

4) noteikt, ka darba devēja sniegtās ziņas par darba ņēmēja statusa iegūšanu tiek reģistrētas ar darba devēja norādīto datumu, ja ziņas iesniegtas divu mēnešu laikā no brīža, kad persona ieguvusi darba ņēmēja statusu;

5) noteikt, ka jaunuzņēmumu darbinieki, kuriem piemēro valsts atbalstu nodokļu nomaksai, ir sociāli apdrošināmi saskaņā ar Jaunuzņēmumu darbības atbalsta likumu.

Likums “Grozījumi likumā “Par obligāto apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumiem darbā un arodslimībām””

Likums „Grozījumi likumā „Par obligāto sociālo apdrošināšanu pret nelaiemes gadījumiem darbā un arodslimībām”” paredz, ka no 2017.gada 1.aprīļa atlīdzības par apgādnieka zaudējumu minimālo apmēru nosaka Ministru kabinets, bet Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārskata atlīdzības apmēru un par periodu no 1.aprīļa to izmaksā ne vēlāk kā 2017.gada 30.septembrī (pārejas periods nepieciešams izmaiņu veikšanai informācijas sistēmās).

Šobrīd viskritiskākā situācija un augstākais nabadzības riskam pakļauto personu īpatsvars ir nepilnajās ģimenēs. Tāpat no sociālā taisnīguma pozīcijas nedrīkst veidoties situācija, kad bērns, kura apgādnieks gājis bojā, saņem mazāku finansiālo atbalstu nekā bērns, kura vecāks negrib vai nespēj par to gādāt, kā rezultātā bērns no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saņem valstī noteikto uzturlīdzekļu minimumu. Tāpēc īpaši būtiska ir valsts atbalsta palielināšana apgādnieka zaudējuma gadījumā, tuvinot to minimālo uzturlīdzekļu apmēram, kādu valsts garantē gadījumos, kad kāds no bērna vecākiem nepilda savus pienākumus un bērnam nepieciešamo uzturēšanu nenodrošina. Tāpēc, lai mazinātu nepilno ģimeņu nabadzību

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa
Grozījumi tiesību aktos

un visiem bērniem piedāvātu līdzvērtīgu sociālo nodrošinājumu, no 2017.gada 1.aprīļa plānots palielināt valsts atbalstu apgādnieku zaudējušiem bērniem – minimālo apgādnieka zaudējuma pensijas apmēru, valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu un atlīdzību par apgādnieka zaudējumu, nosakot, ka par bērnu līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai minimālais apmērs būtu 92,5 *euro* (bērnim ar invaliditāti kopš bērnības – 106,72 *euro*), bet pēc bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 111 *euro*. Ja atlīdzības par apgādnieka zaudējumu apmērs, kas aprēķināts, ņemot vērā apdrošinātās personas mēneša vidējo apdrošināšanas iemaksu algu, nesasniedz Ministru kabineta noteikto minimālo apmēru katram bērnam, starpība starp šo noteikto minimālo apmēru un katram bērnam aprēķināto atlīdzību par apgādnieka zaudējumu tiek segta no valsts pamatbudžeta.

Tāpat likums paredz precizējumu, nosakot, ka atlīdzības par darbaspēju zaudējumu izmaksa tiek pārtraukta, sasniedzot vecuma pensijas piešķiršanai noteikto vecumu un pēc vecuma pensijas piešķiršanas atlīdzību turpina izmaksāt pēc jau likuma “Par obligāto apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” 20.panta devītajā daļā noteiktās kārtības.

Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra, piešķirot valsts sociālās apdrošināšanas pabalstus, konstatējusi, ka nereti pabalsta apmēra aprēķināšanai (vidējās apdrošināšanas iemaksu algas noteikšanai) nepieciešamajos pēdējos mēnešos bija aprēķināti augsti darba ienākumi, salīdzinot ar darba ienākumiem iepriekšējā periodā, nereti pabalsta pieprasītājam darba attiecības uzsāktas neilgi pirms tiesību rašanās uz pakalpojumiem, kā arī tieši pirms apdrošināšanas gadījuma iestāšanās (darba nespējas iestāšanās, personas došanās grūtniecības atvaļinājumā) personai tiek reģistrēti augsti darba ienākumi (piemaksas, prēmijas, darba devēja pabalsti), kas nav samērīgi ar darba ienākumiem iepriekšējā periodā un kas būtiski palielina izmaksājamo sociālās apdrošināšanas pabalstu apmēru. Līdz ar to, lai ieviestu izmaiņas, likums paredz Ministru kabinetam līdz 2019.gada 31.decembrim noteikt vidējās apdrošināšanas iemaksu algas aprēķināšanas nosacījumus un kārtību.

Sociālās apdrošināšanas pabalsti (maternitātes pabalsts, paternitātes pabalsts, vecāku pabalsts, slimības pabalsts, apdrošināšanas atlīdzības, bezdarbnieka pabalsti) ir paredzēti tam, lai personai darbnespējas un bezdarba gadījumā būtu iespējams saņemt algotā darbā negūto ienākumu aizvietošanu, līdz ar to likums harmonizē sociālās apdrošināšanas pabalstu aprēķināšanas tiesību normas un visiem sociālās apdrošināšanas pabalstiem noteikt vienādu vidējās iemaksu algas aprēķināšanas algoritmu, vienlaikus novēršot sociālās apdrošināšanas pabalstu/atlīdzības sistēmas ļaunprātīgu izmantošanu, saņemot pabalstus nepamatoti augstos apmēros.

Vienlaikus veikti arī redakcionāli grozījumi likuma “Par obligāto apdrošināšanu pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām” 19.panta otrajā daļā un 20.panta piektajā daļā.

Likums “Grozījumi likumā “Par valsts pensijām””

Likums „Grozījumi likumā „Par valsts pensijām”” paredz, ka no 2017.gada 1.aprīļa apgādnieka zaudējuma pensijas minimālo apmēru nosaka Ministru kabinets, bet Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra pārskata pensijas apmēru un par periodu no 1.aprīļa to izmaksā ne vēlāk kā līdz 2017.gada 30.septembrim (pārejas periods nepieciešams izmaiņu veikšanai informācijas sistēmās).

Šobrīd viskritiskākā situācija un augstākais nabadzības riskam pakļauto personu īpatsvars ir nepilnajās ģimenēs. Tāpat no sociālā taisnīguma pozīcijas nedrīkst veidoties situācija, kad bērns, kura apgādnieks gājis bojā, saņem mazāku finansiālo atbalstu nekā bērns,

kura vecāks negrib vai nespēj par to gādāt, kā rezultātā bērns no Uzturlīdzekļu garantiju fonda saņem valstī noteikto uzturlīdzekļu minimumu. Tāpēc īpaši būtiska ir valsts atbalsta palielināšana apgādnieka zaudējuma gadījumā, tuvinot to minimālo uzturlīdzekļu apmēram, kādu valsts garantē gadījumos, kad kāds no bērna vecākiem nepilda savus pienākumus un bērnam nepieciešamo uzturēšanu nenodrošina. Tāpēc, lai mazinātu nepilno ģimeņu nabadzību un visiem bērniem piedāvātu līdzvērtīgu sociālo nodrošinājumu, no 2017.gada 1.aprīļa plānots palielināt valsts atbalstu apgādnieku zaudējušiem bērniem – minimālo apgādnieka zaudējuma pensijas apmēru, valsts sociālā nodrošinājuma pabalstu un atlīdzību par apgādnieka zaudējumu, nosakot, ka par bērnu līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai minimālais apmērs būtu 92,5 *euro* (bērnā ar invaliditāti kopš bērnības – 106,72 *euro*), bet pēc bērna 7 gadu vecuma sasniegšanas – 111 *euro*. Ja apgādnieka zaudējuma pensijas apmērs, kas aprēķināts, ievērojot apgādnieka apdrošināšanas iemaksas un apdrošināšanas stāžu, nesasniedz Ministru kabineta noteikto minimālo apmēru katram bērnam, starpība starp šo noteikto minimālo apmēru un katram bērnam aprēķināto apgādnieka zaudējuma pensiju tiek segta no valsts pamatbudžeta.

Bērniem, kuriem miruši abi vecāki, apgādnieka zaudējuma pensija tiek noteikta par abiem mirušajiem vecākiem. Savukārt, ja kādam no mirušajiem vecākiem ir vēl citi apgādājami bērni, tad bieži vien pensija ir jāpārrēķina saistībā ar citu bērnu sasniegto vecumu, ar mācību turpināšanu u.c. Līdz ar to, ja kādu apstākļu dēļ jāpārrēķina pensija saistībā ar vienu no mirušajiem vecākiem, nākas pārrēķināt arī to pensijas daļu, kas piešķirta par otru vecāku. Šādos gadījumos vajadzētu pārrēķināt pensiju tikai par vienu no mirušajiem vecākiem, bet saistībā ar otru mirušo vecāku pensijas daļu neaiztikt, jo pensijas pārrēķins nav saistīts ar mirušā otra vecāka apgādājamajiem bērniem.

Nemot vērā, ka par katru bērnu tiek paaugstināts apgādnieka zaudējuma pensijas minimālais apmērs, likumā paredzēts, ka par katru no mirušajiem vecākiem tiek piešķirta sava apgādnieka zaudējuma pensija. Līdz ar to tiks nodrošināts pensijas minimālais apmērs par katru mirušo vecāku, kā arī tiks atrisinātas problēmas, ja pensija tiek pārrēķināta saistībā ar izmaiņām vienā no mirušā vecāka ģimenēm. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra bērniem, kuriem miruši abi vecāki, pārskata apgādnieka zaudējuma pensijas apmēru un par periodu no 1.aprīļa to izmaksā ne vēlāk kā līdz 2017.gada 30.septembrim.

Likums “Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā”

Likums “Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā” paredz, ka valsts sniedz arī aizbildņiem psiholoģisko palīdzību un informatīvo un metodisko atbalstu.

Grozījumi Bērnu tiesību aizsardzības likumā nepieciešami, jo atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 19.decembra noteikumu Nr.1036 “Audžuģimenes noteikumi” 9.punktam Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcija nodrošina audžuģimenēm psiholoģisko palīdzību un informatīvo un metodisko atbalstu, kā arī nodrošina audžuģimeņu apmācību, savukārt valstiska mēroga vienota atbalsta sniegšanu aizbildņiem spēkā esošais normatīvais regulējums neparedz.

Vienlaikus likums izstrādāts, lai neaizkavētu Eiropas Savienības struktūrfondu apguvi un Valsts bērnu tiesību aizsardzības inspekcija varētu sasniegt rezultatīvos rādītājus atbilstoši 2015.gada 6.oktobra noteikumiem Nr.575 “Darbības programmas “Izaugsme un nodarbinātība” 9.2.1. specifiskā atbalsta mērķa “Paaugstināt sociālo dienestu darba efektivitāti un darbinieku profesionalitāti darbam ar riska situācijā esošām personām” 9.2.1.3. pasākuma “Atbalsts speciālistiem darbam ar bērniem ar saskarsmes grūtībām un uzvedības traucējumiem un vardarbību ģimenē” īstenošanas noteikumi”.

Likums “Grozījumi Zemes ierīcības likumā”

Likums “Grozījumi Zemes ierīcības likumā” paredz izslēgt normu, ka valsts nodeva ir maksājama par zemes ierīcības darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu, un noteikt deleģējumu Ministru kabinetam apstiprināt maksas pakalpojumu cenrādi par zemes ierīcības darbu veicēju sertifikāciju, sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu un sertificēto personu darbības uzraudzību.

Likuma mērķis ir atteikties no valsts nodevas iekasēšanas par zemes ierīcības darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu, to aizstājot ar sertificēšanas institūcijas maksas pakalpojumu, kura apmēru noteiks Ministru kabineta noteikumi.

Maksājums par sertifikāta saņemšanu, kas ir valsts nodevas objekts, ir tiešā veidā saistīts ar izmaksām tā izsniegšanai; maksājums par sertifikāta izsniegšanu neatbilst valsts nodevas definīcijai.

Attiecīgi veikti grozījumi arī likumā “Par nodokļiem un nodevām”, Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā, Ģeotelpiskās informācijas likumā, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 1.novembra noteikumos Nr.1011 “Personu sertificēšanas un sertificēto personu uzraudzības kārtība ģeodēzijā, zemes ierīcībā un zemes kadastrālajā uzmērīšanā”.

Likums “Grozījumi Ģeotelpiskās informācijas likumā”

Likums “Grozījumi Ģeotelpiskās informācijas likumā” paredz izslēgt normu, ka valsts nodeva ir maksājama par ģeodēzisko darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu.

Likuma mērķis ir atteikties no valsts nodevas iekasēšanas par ģeodēzisko darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu, to aizstājot ar sertificēšanas institūcijas maksas pakalpojumu, kura apmēru noteiks sertificēšanas institūcija.

Maksājums par sertifikāta saņemšanu, kas ir valsts nodevas objekts, ir tiešā veidā saistīts ar izmaksām tā izsniegšanai; maksājums par sertifikāta izsniegšanu neatbilst valsts nodevas definīcijai.

Attiecīgi veikti grozījumi arī likumā “Par nodokļiem un nodevām”, Zemes ierīcības likumā, Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 1.novembra noteikumos Nr.1011 “Personu sertificēšanas un sertificēto personu uzraudzības kārtība ģeodēzijā, zemes ierīcībā un zemes kadastrālajā uzmērīšanā”.

Likums “Grozījumi Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā”

Likums “Grozījumi Nekustamā īpašuma valsts kadastra likumā” paredz izslēgt normu, ka valsts nodeva ir maksājama par zemes kadastrālās uzmērīšanas darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu, un noteikt deleģējumu Ministru kabinetam apstiprināt maksas pakalpojumu cenrādi par zemes kadastrālās uzmērīšanas veicēju sertifikāciju, sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu un sertificēto personu darbības uzraudzību.

Likuma mērķis ir atteikties no valsts nodevas iekasēšanas par zemes kadastrālās

uzmērīšanas darbu sertifikāta izsniegšanu vai sertifikāta darbības termiņa pagarināšanu, to aizstājot ar sertificēšanas institūcijas maksas pakalpojumu, kura apmēru noteiks Ministru kabineta noteikumi.

Maksājums par sertifikāta saņemšanu, kas ir valsts nodevas objekts, ir tiešā veidā saistīts ar izmaksām tā izsniegšanai; maksājums par sertifikāta izsniegšanu neatbilst valsts nodevas definīcijai.

Attiecīgi veikti grozījumi arī likumā "Par nodokļiem un nodevām", Zemes ierīcības likumā, Ģeotelpiskās informācijas likumā, kā arī Ministru kabineta 2010.gada 1.novembra noteikumos Nr.1011 "Personu sertificēšanas un sertificēto personu uzraudzības kārtība ģeodēzijā, zemes ierīcībā un zemes kadastrālajā uzņēmšanā".

Likums "Grozījums Valsts civildienesta likumā"

Likums "Grozījums Valsts civildienesta likumā" paredz pagarināt laiku, uz kuru valsts interesēs ierēdņa amatā Iekšlietu ministrijā, Tieslietu ministrijā vai Ārlietu ministrijā (diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās ārvalstīs) var iecelt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi.

Šobrīd Valsts civildienesta likuma 3.panta piektā daļa paredz, ka ierēdņa amatā Iekšlietu ministrijā, Tieslietu ministrijā vai Ārlietu ministrijā (diplomātiskajās un konsulārajās pārstāvniecībās ārvalstīs) var iecelt Iekšlietu ministrijas sistēmas iestādes vai Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālo dienesta pakāpi uz laiku līdz trim gadiem. Likums paredz šo laiku pagarināt līdz pieciem gadiem, līdzīgi kā to paredz likums "Grozījumi Iekšlietu ministrijas sistēmas iestāžu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes amatpersonu ar speciālajām dienesta pakāpēm dienesta gaitas likumā".

Likums "Grozījumi Kriminālprocesa likumā"

Likums "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" paredz atteikšanos no ierakstītiem pasta sūtījumiem ar paziņojumu par sūtījuma saņemšanu tiesas procesā.

Likuma mērķis iekonomēt valsts budžeta līdzekļus, kas paredzēti tiesu sistēmas darbībai, un nodrošināt tiesas darbiniekiem samērīgu un darba pienākumiem atbilstošu atalgojumu. Attiecībā uz pirmstiesas kriminālprocesu joprojām tiek saglabāta iespēja pasta sūtījumu nosūtīt gan parastā sūtījumā, gan ierakstītā sūtījumā ar paziņojumu par sūtījuma saņemšanu.

Kriminālprocesa likuma 330.panta pirmā daļa noteic, ka pavēsti izsniedz ne vēlāk kā divas dienas pirms tajā norādītā ierašanās laika. Ja procesuālā darbība ir neplānota vai nav atliekama, pavēsti var izsniegt tieši pirms ierašanās. Savukārt Kriminālprocesa likumā 330.panta otrā daļa noteic, ka pavēsti parasti nogādā pa pastu vai ziņnesis (kurjers) uz aicināmās personas norādīto adresi, bet personai, kuru aicina pirmo reizi, – uz dzīvesvietu vai juridisko adresi. Pavēsti var nosūtīt arī uz personas norādīto elektroniskā pasta adresi.

Nemot vērā, ka ar likumu "Grozījumi Kriminālprocesa likumā" tiesas no ierakstītiem pasta sūtījumiem ar paziņojumu par sūtījuma saņemšanu atteiksies, Kriminālprocesa likuma 330.pants izteikts jaunā redakcijā, panta pirmo un otro daļu attiecinot uz pirmstiesas kriminālprocesu. Vienlaikus Kriminālprocesa likuma 330.pants papildināts, paredzot, ka tiesa pavēstes nosūta vienkāršā pasta sūtījumā vai izsniedz personiski pret parakstu (tajos gadījumos,

kad persona ieradusies tiesā, lai uzzinātu informāciju par tiesas procesa gaitu, vai gadījumos, kad ir bijusi tiesas sēde, lieta vēl nav izskatīta un nozīmēta nākošā tiesas sēde). Tāpat grozījumi paredz, ka pavēsti var nosūtīt arī uz personas norādīto elektroniskā pasta adresi, gadījumos, kad persona tādu ir norādījusi, kā arī norādījusi, ka tiesas pavēstes vēlas saņemt elektroniski.

Vienlaikus likums paredz, ka aizstāvim, valsts un pašvaldību iestādei tiesa pavēsti nosūta elektroniskā pasta sūtījumā. Aizstāvim tiesas pavēsti būs iespējams elektroniski nosūtīt uz elektroniskā pasta adresi, automatizēti to sagatavojot Tiesu informatīvajā sistēmā.

Saskaņā ar Tiesu informatīvās sistēmas datiem krimināllietās prognozējams, ka gadā vidēji 120 000 ierakstītu sūtījumu tiks aizstāti ar vienkāršu pasta sūtījumu. Attiecībā uz aizstāvjiem jau šobrīd tiek nodrošināta saziņa tiešsaistes sistēmā un ietaupījums netiek plānots, savukārt attiecībā uz valsts iestādēm prognozējams, ka aptuveni 19 287 gadījumos pavēstes iestādēm tiks sūtītas tikai elektroniski. Ņemot vērā minēto, veicinot ekonomiju valsts budžeta līdzekļiem, kas paredzēti tiesu sistēmas darbībai, tos būs iespējams novirzīt, lai nodrošinātu tiesas darbiniekiem samērīgu un darba pienākumiem atbilstošu atalgojumu.

Likums “Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā”

Likums “Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā” paredz vienkāršot un padarīt ērtāku saziņu ar administratīvo pārkāpumu procesā iesaistītajām personām, veicināt finanšu resursu ietaupījumu dokumentu paziņošanā, pamatā pārskatot normatīvo regulējumu attiecībā uz dokumentu nosūtīšanu ierakstītā pasta sūtījumā, paplašinot elektroniskās komunikācijas iespējas, tajā skaitā, nosakot, ka tiesa saziņā ar administratīvo pārkāpumu procesā iesaistītajām personām izmanto elektroniskā pasta starpniecību vai paziņošanu tiešsaistes sistēmā.

Likuma mērķis ir veicināt ekonomiju valsts budžeta līdzekļiem, kas paredzēti tiesu sistēmas darbībai, novirzot tos tiesas darbiniekiem samērīga un darba pienākumiem atbilstošu atalgojuma nodrošināšanai.

Tehniski pašreiz tiek nodrošināts, ka datu nosūtīšana no Tiesu informatīvās sistēmas uz Datu izplatīšanas sistēmu notiek ar datu replikācijas metodi. Datu replikācija notiek vienu reizi diennaktī (plkst. 01:00). Ņemot vērā minēto, portāla www.tiesas.lv sadaļā "Manas lietas" informācija par izmaiņām lietas datos un informācija par tiesu nozīmētajām tiesas sēdēm tiek atjaunota vienu reizi diennaktī. Datu izplatīšanas sistēmas datu nosūtīšana uz Tiesu informatīvo sistēmu notiek ar speciāli izstrādāto web-servisu palīdzību.

Norādāms, ka šādā veidā pastāv iespēja iepazīties ar tiesas dokumentiem un elektroniskiem dokumentiem, kas pievienoti Tiesu informatīvajā sistēmā, attālināti. Tomēr gadījumā, ja personām būs nepieciešami minēto dokumentu juridiski saistoši atvasinājumi (papīra vai elektroniskā formā), šādu dokumentu izgatavošana tiesā nodrošināma vispārējā kārtībā saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likumu un/vai Elektronisko dokumentu likumu.

Tāpat likums paredz, ka nolēmumi pēc to pasludināšanas būs pieejami tiesas kancelejā un netiks sūtīti lietas dalībniekiem, tādējādi ekonomējot finanšu līdzekļus. Rajona (pilsētas) tiesas pieņemtu nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieks varēs pārsūdzēt 10 darba dienu laikā no pilna nolēmuma pieejamības dienas tiesas kancelejā, ja Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā nav noteikts savādāk.

Vienlaikus likums paredz grozījumus, kas attiecas uz administratīvo pārkāpumu procesu iestādē. Šobrīd Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa vairākos pantos ir noteikti termiņi dokumentu un informācijas nosūtīšanai pa pastu ierakstītā sūtījumā. Spēkā esošais regulējums nosaka iestādei, augstākai iestādei termiņu, kurā iestāde, augstāka iestāde veic dokumenta vai FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

informācijas nosūtīšanu pa pastu ierakstītā sūtījumā, līdz ar to iestādēm nav rīcības brīvības izmantot citus dokumentu un informācijas paziņošanas veidus administratīvā pārkāpuma lietā pat tad, ja persona to lūdz un ir norādījusi uz citu sakaru veidu, kādā paziņojami dokumenti un informācija administratīvā pārkāpuma lietas ietvaros.

Līdz ar to likums paredz, ka administratīvā pārkāpuma lietvedība iestādē būtu daudz efektīvāka, kā arī tiks ietaupīti valsts un pašvaldību budžeta līdzekļi, ja administratīvā pārkāpuma lietā izmantos arī citus dokumentu un informācijas paziņošanas veidus, ko paredz Paziņošanas likuma 3.panta pirmā daļa: uz vietas iestādē vai, piegādājot ar tās norīkota darbinieka vai ziņneša starpniecību, izmantojot pasta pakalpojumus, izmantojot elektroniskos sakarus vai publiski.

Tāpat ļoti būtiski ir noskaidrot personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības, viedokli par to, kādā veidā viņa vēlas turpmāk saņemt dokumentus un informāciju no iestādes, līdz ar to likums paredz, ka jau pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas amatpersonai (institūcijai) būtu pienākums to noskaidrot un fiksēt administratīvā pārkāpuma protokolā.

Savukārt attiecībā uz sodu par autoceļu lietošanas nodevas pārkāpumiem likums "Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā" paredz palielināt soda par autoceļu lietošanas nodevas pārkāpumiem likmi transportlīdzekļa vadītājam, turklāt papildu transportlīdzekļa vadītājam paredzēts piemērot sodu arī pārvadātājam.

Sods vienlaicīgi tiks piemērots gan transportlīdzekļa vadītājam, gan pārvadātājam. Konkrētajā gadījumā piemērojamā soda apmēru Valsts policija izvērtēs, ņemot vērā to, vai pārkāpums ir pirmreizējs vai atkārtots, kā arī ņemot vērā nesamaksātās nodevas apmēru.

Sodu par autoceļu lietošanas nodevas pārkāpumiem palielināšana ir nepieciešama, lai motivētu transportlīdzekļu vadītājus un pārvadātājus aktīvāk maksāt autoceļu lietošanas nodevu. Ņemot vērā, ka ieņēmumi no autoceļu lietošanas nodevas 100% apmērā tiek novirzīti valsts autoceļiem, likuma mērķis ir autoceļu lietošanas nodevas ieņēmumu palielināšana, kas panākama, palielinot sodus, lai būtu izdevīgāk maksāt autoceļu lietošanas nodevu, nevis sodu.

Likums paredz par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta pilnā apmērā, uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 60 līdz 120 *euro*, bet pārvadātājam – no 300 līdz 500 *euro*. Savukārt par likumā noteiktā valsts autoceļa posma lietošanu, ja autoceļu lietošanas nodeva nav samaksāta, uzlikt naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 180 līdz 360 *euro*, bet pārvadātājam – no 500 līdz 1000 *euro*.

Tāpat likums paredz, ka Valsts ieņēmumu dienests varēs piemērot administratīvo sodu Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektiem (izņemot kredītiestādes) par informācijas nesniegšanu par aizdomīgiem darījumiem.

Par neziņošanu Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem Valsts ieņēmumu dienests varēs uzlikt naudas sodu līdz 5 000 *euro*.

Savukārt, ja subjekta iepriekšējā pārskata gada neto apgrozījums vai apgrozījums (ieņēmumi) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā pārsniedz 1 000 000 *euro*, par neziņošanu paredzēts naudas sods līdz pieciem procentiem no iepriekšējā pārskata gada neto apgrozījuma vai apgrozījuma (ieņēmumiem) no saimnieciskajiem darījumiem iepriekšējā pārskata gadā.

Iepriekš minētais grozījums Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā ir saistīts ar likumu "Grozījumi likumā "Par nodokļiem un nodevām"", kas noteic pienākumu visiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas likuma subjektiem, konstatējot aizdomīgu darījumu Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

terorisma finansēšanas novēršanas likuma izpratnē, ziņot arī Valsts ieņēmumu dienestam par aizdomīgiem darījumiem, kas atbilst likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajām aizdomīguma pazīmēm nodokļu jomā.

Likums "Grozījumi likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru""

Likums "Grozījumi likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru"" paredz tiesības Uzņēmumu reģistram nodot informāciju par reģistrācijai iesniegtajiem pieteikumiem ierakstu izdarīšanai komercreģistrā Valsts ieņēmumu dienestam gadījumos, ja:

- pieteikumā norādītajā ierakstīšanai pieteiktajā juridiskajā adresē jau ir reģistrēti vairāk nekā 10 komersanti;
- pieteikumā norādītais vienīgais valdes loceklis ir vienīgais valdes loceklis vairāk nekā piecās kapitālsabiedrībās;
- pieteikumā norādītais viens no valdes locekļiem ir viens no valdes locekļiem vai vienīgais valdes loceklis vairāk nekā 10 kapitālsabiedrībās;
- sabiedrības ar ierobežotu atbildību vienīgais dibinātājs jau ir vienīgais dalībnieks vairāk nekā piecās sabiedrībās ar ierobežotu atbildību, izņemot gadījumu, kad vienīgais sabiedrības ar ierobežotu atbildību dibinātājs ir publiska persona Valsts pārvaldes iekārtas likuma izpratnē;
- sabiedrības ar ierobežotu atbildību viens no dibinātājiem jau ir viens no dalībniekiem vairāk nekā 10 sabiedrībās ar ierobežotu atbildību, izņemot gadījumu, kad viens no sabiedrības ar ierobežotu atbildību dibinātājiem ir publiska persona Valsts pārvaldes iekārtas likuma izpratnē.

Vienlaikus paredzēts, ka informāciju par iesniegtajiem pieteikumiem Valsts ieņēmumu dienesta var arī nenosūtīt, ja no Valsts ieņēmumu dienesta saņemts attiecīgs paziņojums.

Tāpat noteiktas Uzņēmumu reģistra tiesības atteikt ieraksta izdarīšanu komercreģistrā, ja saņemts Valsts ieņēmumu dienesta attiecīgs atzinums par tiesību subjekta nodokļu riskiem.

Vienlaikus jāņem vērā, ka riska vadības sistēmas pilnveidošanai, lai risku vadību varētu veikt automatiski, izvairoties no subjektīviem pieņēmumiem, un tā būtu pietiekami droša, Uzņēmumu reģistram nepieciešami Uzņēmumu reģistra informācijas sistēmas pielāgojumi riskanto gadījumu atpazīšanai. Līdz ar to ieviešana notiks pakāpeniski.

Likums "Grozījums Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumā"

Likums "Grozījumi Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likumā" paredz valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" izveidi atlikt līdz turpmākam Ministru kabineta lēmumam. Vienlaikus minētais likums paredz, ka Ministru kabinets, nosakot valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" izveidošanas termiņu, pieņem lēmumu par finanšu līdzekļu piešķiršanu no valsts budžeta valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" uzdevumu izpildei. Likums papildu paredz nostiprināt valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" uzdevumu izdot žurnālu "Jurista Vārds".

Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma pārejas noteikumu 3.punkts līdz 2017.gada 1.janvārim paredzēja, ka Ministru kabinetam līdz 2017.gada 1.janvārim jāizveido

valsts aģentūra "Latvijas Vēstnesis", bet līdz izveidošanai tās uzdevumu izpildi nodrošina valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vēstnesis". Ministru kabinets 2016.gada 16.augusta sēdē pieņēma lēmumu atlikt valsts sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vēstnesis" pārveidi par valsts aģentūru "Latvijas Vēstnesis" līdz turpmākam Ministru kabineta lēmumam, nekonkretizējot pārveides termiņu, jo 2017. un 2018.gadā valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" darbības nodrošināšanai nepieciešamo finansējumu no valsts budžeta nav iespējams piešķirt. Lai nodrošinātu valsts aģentūras "Latvijas Vēstnesis" uzdevumu izpildes nepārtrauktību, nepieciešams novērst risku, ka valsts aģentūru izveido bez uzdevumu izpildei nepieciešamā valsts budžeta finansējuma piešķiršanas.

Kopš 1995.gada valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Latvijas Vēstnesis" izdod žurnālu "Jurista Vārds", kurš jau ilgstoši ir vienīgais specializētais profesionālais juridiskais izdevums Latvijā, kas fokusējas uz Latvijas tiesību zinātņu un praksi, un veicina juristu un tiesībpolitikas veidotāju kritisku domu apmaiņu par Latvijas tiesību sistēmas problēmām un attīstības iespējām. Žurnāla mērķis ir Latvijas tiesību un tieslietu sistēmas pozitīvas attīstības veicināšana. Žurnāls ir viens no instrumentiem, ar kuriem tiek īstenots Tieslietu ministrijas uzdevums – nodrošināt sabiedrības informēšanu un dialogu ar sabiedrību par tiesību politiku, kā arī veicināt sabiedrības tiesiskās domas un apziņas attīstību atbilstoši demokrātiskās valsts principiem. Par šāda izdevuma obligātu nepieciešamību tiesiskā un demokrātiskā valstī un valsts atbalsta vajadzību savulaik lēmis arī Ministru kabinets (Ministru kabineta komitejas 2010.gada 22.marta sēdes protokols Nr.12).

Likums "Grozījumi Civilprocesa likumā"

Likums "Grozījumi Civilprocesa likumā" paredz:

1. Atteikšanos no ierakstītu sūtījumu izmantošanas civilprocesā, lai veicinātu elektronisko saziņu starp tiesu un noteiktu personu grupām, tajā skaitā saziņā izmantojot elektroniskā pasta starpniecību vai paziņošanu tiešsaistes sistēmā, tādējādi vienkāršojot un padarot ērtāku komunikāciju ar tiesvedībā iesaistītajām personām, kā arī informācijas pieejamību šādām personām.

Likuma mērķis ir ne tikai vienkāršot saziņu, bet arī samazināt saziņas ar procesa dalībniekiem nodrošināšanai nepieciešamos resursus, kā arī veicināt finanšu resursu ietaupījumu tiesvedībā iesaistītajām personām.

Ar likumu tiks veiktas izmaiņas Civilprocesa likuma 56.pantā, izslēdzot pirmo daļu, kas noteica, ka tiesas pavēsti nosūta ierakstītā pasta sūtījumā, ierakstītā pasta sūtījumā ar paziņojumu par izsniegšanu elektroniskā pasta sūtījumā vai piegādā ziņnesis. Vienlaikus veiktas izmaiņas minētā panta otrajā daļā, paredzot vispārēju tiesas dokumentu piegādi ar vienkāršo pasta sūtījumu, elektroniskā sūtījumā, vai to piegādājot ziņnesim. Savukārt minētā panta desmitā daļa precizēta, nosakot, ka atsevišķiem tiesas dokumentiem likums var specifiski paredzēt to nosūtīšanu ierakstītā pasta sūtījumā vai citus piegādāšanas vai izsniegšanas veidus.

Lai saglabātu iespēju informēt personu (atbildētāju) par tiesvedības procesu, Civilprocesa likuma 148.pantā saglabāts noteikums, ka prasības pieteikums un tam pievienotie dokumentu noraksti nosūtāmi atbildētājam ierakstītā pasta sūtījumā nekavējoties.

Dokumentu nosūtīšana ierakstītā sūtījumā saglabāta vēl citos atsevišķos Civilprocesa likuma pantos, kuros tā varētu radīt īpaši sensitīvu ietekmi, piemēram, 208.³ pantā attiecībā uz aizmuguriska sprieduma nosūtīšanu atbildētājam, 250.⁶² pantā attiecībā uz lēmuma par pagaidu aizsardzību pret vardarbību paziņošanu, izsniegšanu un nosūtīšanu u.c.

Atteikšanās no ierakstītiem pasta sūtījumiem ar paziņojumu par sūtījumu saņemšanu varētu kādā veidā kavēt lietas izskatīšanu vai radīt nelabvēlīgas sekas lietas dalībniekiem.

Savukārt attiecībā uz elektroniskās saziņas veicināšanu likums paredz, ka tiesu varai piederīgām amatpersonām un valsts un pašvaldību iestādēm tiesa pamatā paziņo par tiesas sagatavotiem dokumentiem, nosūtot tos uz elektroniskā pasta adresi, ja vien tie nav paziņojuši tiesai par savas dalības reģistrāciju Tiesu informatīvās sistēmas Datu izplatīšanas sistēmā. Zvērinātam advokātam tiesa par tiesas sagatavotiem dokumentiem, kā arī par citiem elektroniski sagatavotiem dokumentiem paziņo tiesšsaiestē sistēmā.

Tehniski ir nodrošināts, ka datu nosūtīšana no Tiesu informatīvās sistēmas uz Datu izplatīšanas sistēmu notiek ar datu replikācijas metodi. Datu replikācija notiek vienu reizi diennaktī (plkst. 01:00). Ņemot vērā minēto, portāla www.tiesas.lv sadaļā "Manas lietas" informācija par izmaiņām lietas datos un informācija par tiesu nozīmētajām tiesas sēdēm tiek atjaunota vienu reizi diennaktī. Datu izplatīšanas sistēmas datu nosūtīšana uz Tiesu informatīvo sistēmu notiek ar speciāli izstrādāto web-servisu palīdzību.

Ievērojot minēto, ir plānots nodrošināt tiesas elektronisko saziņu ar advokātiem – pamatā izmantojot Datu izplatīšanas sistēmu, ar pārējām minētām personām – elektroniskā pasta adresi, vienlaikus saglabājot līdzšinējo kārtību, proti, uz elektroniskā pasta adresi tiek nosūtīta tiesas pavēste, kas tiek automatizēti sagatavota Tiesu informatīvajā sistēmā.

Ar likumu tāpat tiek paredzēts, ka tiesās saziņā arī ar fiziskām un privāto tiesību juridiskām personām plašāk izmanto elektroniskās saziņas iespējas, proti, tiesas dokumentus paziņo tiesšsaiestē sistēmā, ja lietas dalībnieks paziņojis tiesai, ka viņš piekrīt elektroniskai saziņai ar tiesu un paziņojis tiesai par savas dalības reģistrēšanu tiesšsaiestē sistēmā. Ja tiesa konstatē tehniskus šķēršļus tiesas dokumentu paziņošanai tiesšsaiestē sistēmā, tos piegādā citā likumā noteiktā veidā.

Šādā veidā pastāv iespēja iepazīties ar tiesas dokumentiem un elektroniskiem dokumentiem, kas pievienoti Tiesu informatīvajā sistēmā, attālināti. Tomēr gadījumā, ja personām būs nepieciešami minēto dokumentu juridiski saistoši atvasinājumi (papīra vai elektroniskā formā), šādu dokumentu izgatavošana tiesā nodrošināma vispārējā kārtībā saskaņā ar Dokumentu juridiskā spēka likumu un/vai Elektronisko dokumentu likumu.

Tāpat likums paredz Civilprocesa likuma 56.¹ panta pirmo daļu papildināt ar 5. punktu, kas noteic, ka tiek prezumēts, ka tiesas dokuments tiek piegādāts un izsniegts trešajā dienā, ja tas paziņots tiesšsaiestē.

Turklāt līdz ar ātrāku informācijas apmaiņu nepieciešams precizēt arī laika posmu, kādā pārstāvības pirmstermiņa izbeigšanās gadījumā, persona paziņo tiesai par pilnvarojuma atsaukumu vai atteikšanos no lietas vešanas. Minētais saistāms arī ar piekļuves tiesību anulēšanu Datu izplatīšanas sistēma ietvaros konkrētās lietas materiāliem sakarā ar pilnvarojuma neesamību tiesvedības procesā.

Lai būtu iespējams nodrošināt tiesu elektronisku saziņu ar tiesvedībā iesaistītajām personām, noteikts, ka, iesniedzot prasības pieteikumu vai sniedzot paskaidrojumus, personas var norādīt/norāda elektroniskā pasta adresi un gadījumā, ja tās ir reģistrējušas savu dalību Datu izplatīšanas sistēmā, tad arī informāciju par reģistrāciju. Vienlaikus līdzīga rakstura grozījumi izdarīti arī citos Civilprocesa likuma pantos, kas nosaka prasības pieteikumā, pieteikumā, apelācijas un kasācijas sūdzībā norādāmo informāciju. Likums tiek virzīts kopā ar līdzīga rakstura grozījumiem Kriminālprocesa likumā un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā.

2. Paredz ieviest no šobrīd spēkā esošās kārtības funkcionāli atšķirīgu datu apmaiņas modeli starp zvērinātiem tiesu izpildītājiem un kredītiestādēm, kā arī citiem maksājumu pakalpojumu sniedzējiem. Piedāvātais risinājums paredz noteikt iespēju sprieduma izpildes

nodrošināšanai nepieciešamo datu apmaiņu organizēt elektroniski. Zvērinātu tiesu izpildītāju rīkojumu sagatavošanu un kredītiestāžu datu saņemšanu plānots veidot caur Izpildu lietu reģistru, izmantojot Valsts reģionālās attīstības aģentūras pārziņā esošo Valsts informācijas sistēmu savietotāja koplietošanas daļu "Datu izplatīšanas tīkls".

Ieviešot praksē ar likumu paredzēto kārtību piedziņas vēršanai uz parādnieka noguldījumiem kredītiestādēs, paredzams, ka tiks paaugstināta spriedumu izpildes efektivitāte un tādējādi palielināts tās ietvaros piedzīto naudas līdzekļu apmērs.

Likumā ietvertu regulējumu kārtībai, kādā izpildāmi lēmumi par prasības nodrošināšanu, apķīlājot personas naudas līdzekļus, kas atrodas pie maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, un kādā vēršama piedziņa uz šādiem naudas līdzekļiem, plānots noteikt vienotu gan attiecībā uz zvērinātu tiesu izpildītāju, gan Valsts ieņēmumu dienesta īstenoto piedziņu.

Likums "Grozījumi Dabas resursu nodokļa likumā"

Likums "Grozījumi Dabas resursu nodokļa likumā" paredz:

1) no 2017.gada 1.janvāra paaugstināt dabas resursu nodokļa likmes:

- akmeņoglēm, koksam un lignītam (brūnoglēm), ja pavaddokumentos ir norādīta siltumspēja (GJ/t), un arī tad, ja pavaddokumentos nav norādīta siltumspēja – par 15% 2017.gadā, 20% 2018.gadā, 25% 2019.gadā;
- preču un izstrādājumu iepakojumam un vienreiz lietojamiem galda traukiem un piederumiem no polistirola par 41%;
- dekoratīvam (apdares) dolomītam par 25%;
- saldūdens kaļķiežiem par 25%;
- šūnakmenim par 25%;
- krāsu zemei par 29%;
- sapropelim (organogēns (aļģu un zoogēns-aļģu) un organogēns kaļķis ar pelnainību < 30% (mitrums – 60%)) par 27%;
- pārējam sapropelim (mitrums – 60%) par 29%;
- visu veidu dziednieciskām dūņām par 27%;
- ārstnieciskiem minerālūdeņiem vai minerālūdeņiem, kurus izmanto ārstniecībā termālās vai ūdensdziedniecības iestādēs ūdens ieguves teritorijā par 100%;
- augstas vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem, minerālūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko realizē tālāk, par 30%;
- vidējas vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem, minerālūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko realizē tālāk, par 30%;
- zemas vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem, minerālūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko realizē tālāk, par 30%;
- virszemes ūdeņiem par 44%;
- zemas vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko izmanto ūdensapgādē par 43%;

- vidējās vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko izmanto ūdensapgādē par 37%;
- augstas vērtības pazemes ūdeņiem, arī saldūdeņiem un avotu ūdeņiem, ko izmanto ūdensapgādē par 29%;
- oglekļa dioksīda (CO₂) emisija no likuma “Par piesārņojumu” 2.pielikuma I nodaļas 5., 6., 8.-15., 17., 18., 23. un 24 punktā minētās piesārņojošās darbības, ja ražošanas jauda vai saražotās produkcijas apjoms nepārsniedz likuma “Par piesārņojumu” 2.pielikuma I nodaļā minēto rādītāju un tām nav izsniegta siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja, par 29%;
- pirmo reizi Latvijā pastāvīgi reģistrētiem transportlīdzekļiem par 38%;
- visu veidu riepām – divas reizes.

2) noteikt jaunus dabas resursu nodokļa objektus – par ūdens resursu lietošanu elektroenerģijas ražošanai arī tajās hidroelektrostacijās, kuru hidromezgla kopējā uzstādītā jauda ir lielāka par diviem megavatiem.

Ieviešot dabas resursu nodokli par ūdens resursu lietošanu elektroenerģijas ražošanai arī tajās hidroelektrostacijās, kuru hidromezgla kopējā uzstādītā jauda ir lielāka par diviem megavatiem (Daugavas kaskādes HES), ir atcelti Ministru kabineta 2010.gada 16.novembra noteikumi Nr.1060 "Daugavas hidroelektrostaciju ūdenskrātuvju krastu nostiprināšanas darbu un Rīgas hidroelektrostacijas ūdenskrātuves inženieraizsardzības būvju ekspluatācijas izdevumu finansēšanas kārtība", un paredzēta ikgadēja budžeta dotācija Daugavas HES ūdenskrātuvju krastu nostiprināšanas darbu un Rīgas HES ūdenskrātuves inženieraizsardzības būvju ekspluatācijas izdevumu finansēšanai;

3) svītrot no dabas resursa nodokļa objektiem zemes dziļu derīgo īpašību izmantošanu, iesūknējot ģeoloģiskajās struktūrās siltumnīcefekta gāzes, jo šāda darbība Latvijā ir aizliegta;

4) lēmuma pieņemšanu par atbrīvojuma no dabas resursu nodokļa samaksas piešķiršanu nodot Valsts vides dienestam. Iepriekš šo lēmumu pieņēma vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs.

Vienlaikus likums paredz izmaiņas atbrīvojuma no dabas resursu nodaļas samaksas piemērošanas procesā. Līdz šim tā administrēšanu veica Latvijas vides aizsardzības fonda administrācija. No 2017.gada 1.janvāra šis pienākums ir nodots Valsts vides dienestam. Tas nozīmē izmaiņas arī budžeta dotācijā iesaistītajām Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas padotībā esošām iestādēm, paredzot, ka divas štata vienības no Latvijas vides aizsardzības fonda administrācijas tiek pārceltas uz Valsts vides dienesta kopā ar atbilstošu budžetu.

Likums “Grozījumi likumā “Par ietekmes uz vidi novērtējumu””

Likums “Grozījumi likumā “Par ietekmes uz vidi novērtējumu”” paredz atteikties no divpakāpju pārbaudes ietekmes sākotnējā izvērtējuma procedūrā, ieviešot vienpakāpju sistēmu, kuras ietvaros:

1) turpmāk ietekmes sākotnējo izvērtējumu veiks Valsts vides dienests pašreiz likuma “Par ietekmes uz vidi novērtējumu” norādītās kompetences apmērā, un pieņems lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējumu piemērošanu (vairs netiks iesaistīts Vides pārraudzības valsts birojs ietekmes sākotnējā izvērtējuma procedūrā). Vienlaikus likumā noteikts, ka Valsts vides dienests pārņems visas koordinējošās funkcijas ietekmes sākotnējā izvērtējuma jomā.

FMPask_AL_100217_bud2017.docx; Likuma "Par valsts budžetu 2017.gadam" paskaidrojumi. 7.nodaļa Grozījumi tiesību aktos

Paredzētās darbības ierosinātājs, kā līdz šim, ja būs jāveic ietekmes sākotnējais izvērtējums, vērsīsies Valsts vides dienestā, kas pieņems lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu vai nepiemērošanu.

2) Valsts vides dienests pieņems lēmumu par ietekmes uz Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (Natura 2000) novērtējumu, ņemot vērā, ka šādu lēmumu var pieņemt pēc ietekmes sākotnējā izvērtējuma un no 2017.gada 1.janvāra Valsts vides dienests būs koordinējošā institūcija par ietekmes sākotnējo izvērtējumu;

3) ietekmes sākotnējā izvērtējuma ilgums ir viens mēnesis pēc paredzētās darbības ierosinātāja iesnieguma saņemšanas (iepriekš 40 dienas);

4) ja pēc ietekmes sākotnējā izvērtējuma Valsts vides dienests pieņems lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma nepiemērošanu, Valsts vides dienestam jāinformē paredzētās darbības ierosinātājs, pašvaldība, ieinteresētās institūcijas un citas likumā noteiktās institūcijas, kā arī jāievieto informācija savā tīmekļa vietnē;

5) Valsts vides dienests lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu pēc ietekmes sākotnējā izvērtējuma nosūtīs paredzētās darbības ierosinātājam, pašvaldībai, ieinteresētajām institūcijām un citām likumā noteiktajām institūcijām, kā arī Vides pārraudzības valsts birojam. Vides pārraudzības valsts birojs nosūtīs ierosinātājam informāciju par to, vai pieprasa organizēt sākotnējās sabiedriskās apspriešanas sanāksmi un par nosacījumiem programmas izdošanai;

6) Valsts vides dienests lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu vai par ietekmes uz Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (Natura 2000) novērtējumu piemērošanu pēc ietekmes sākotnējā izvērtējuma sākotnēji varēs apstrīdēt Vides pārraudzības valsts birojā, savukārt Vides pārraudzības valsts biroja lēmumu pārsūdzēt tiesā (iepriekš lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu pārsūdzēja tiesā);

7) Vides pārraudzības valsts birojs lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu, kad paredzētās darbības ierosinātājs ir vērsies Vides pārraudzības valsts birojā, pieņems mēneša laikā pēc ierosinātāja iesnieguma saņemšanas. Vides pārraudzības valsts biroja lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu kā līdz šim varēs pārsūdzēt tiesā;

8) pārejas noteikumos noteikts, ka ja Vides pārraudzības valsts birojs līdz 2016.gada 31.decembrim saņems Valsts vides dienesta ietekmes sākotnējā izvērtējuma rezultātu un visu ierosinātāja iesniegto informāciju, Vides pārraudzības valsts birojs izdos lēmumu par ietekmes uz vidi novērtējuma piemērošanu vai nepiemērošanu vai par ietekmes uz Eiropas nozīmes aizsargājamo dabas teritoriju (Natura 2000) novērtējumu piemērošanu.

Likums “Grozījumi Ūdens apsaimniekošanas likumā”

Likums “Grozījumi Ūdens apsaimniekošanas likumā” paredz ikgadēju budžeta dotāciju Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas un Zemkopības ministrijas budžetā Daugavas HES kaskādes ūdenskrātuvju krastu nostiprināšanas darbu un Rīgas HES ūdenskrātuves inženieraizsardzības būvju ekspluatācijas darbu finansēšanai.

Vienlaikus likums paredz jaunu deleģējumu noteikt Daugavas HES ūdenskrātuvju krastu nostiprināšanas darbu un Rīgas HES ūdenskrātuves inženieraizsardzības būvju ekspluatācijas izdevumu finansēšanai piešķirtās ikgadējās budžeta dotācijas izlietojuma kārtību, par krastu nostiprināšanas un inženieraizsardzības būvju ekspluatācijas darbu organizēšanu atbildīgās iestādes, sarakstu ar pašvaldībām, kas atrodas Daugavas HES ūdenskrātuvju krastos, un Rīgas HES ūdenskrātuves inženieraizsardzības būvju sarakstu.

Likums “Grozījumi Iepakojuma likumā”

Likums “Grozījumi Iepakojuma likumā” paredz atsevišķu normu par izlietoto iepakojumu saskaņošanu ar grozījumiem Dabas resursu nodokļa likumā:

- 1) iepakojuma apsaimniekošanas ikgadējā ziņojuma sagatavošanu nodot Valsts vides dienestam;
- 2) pienākumu reģistrēt iepakotājus un iepakojuma apsaimniekotājus, kā arī veidot un uzturēt datubāzi par izlietotā iepakojuma apjomu, materiālu veidiem un apsaimniekošanu nodot Valsts vides dienestam.

Likums “Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā”

Likums “Grozījumi Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likumā” paredz televīzijas pakalpojumu nelegālas izplatīšanas ierobežošanu, kā arī Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma tvēruma precīzāku definēšanu.

Televīzijas pakalpojumi ir elektroniskā plašsaziņas līdzekļa audiovizuālie pakalpojumi pēc pieprasījuma un televīzijas programmu izplatīšanas pakalpojumi, kas tiek nodrošināti, izmantojot dažādus tehnoloģiskos risinājumus. Secināts, ka nelegālo televīzijas pakalpojumu apjoms sastāda vismaz 15 – 20% no visa televīzijas tirgus apjoma.

Likums papildināts ar jaunu nodaļu, kas paredz Nacionālās elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomes kompetenci vērsties pret retranslāciju bez retranslācijas atļaujas saņemšanas, kā arī likums piešķir Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei Informācijas sabiedrības pakalpojumu likumā noteiktās uzraudzības iestādes tiesības. Tas dos iespēju Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei vērsties pie starpnieka pakalpojuma sniedzējiem, kas nodrošina informācijas uzturēšanas pakalpojumus.

Vienlaikus likums paredz noteikt, ka Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likums attiecas ne tikai uz tādiem subjektiem, kas ir reģistrējušies Elektronisko plašsaziņas līdzekļu likuma noteiktajā kārtībā, bet arī uz subjektiem, kas nav reģistrējušies.

Likums “Grozījumi Apsardzes darbības likumā”

Likums “Grozījumi Apsardzes darbības likumā” izstrādāts, lai mazinātu nelegālo nodarbinātību un nodokļu krāpšanās risku apsardzes darbības jomā.

Lai pilnībā izslēgtu tiesību normas nepārprotamu piemērošanu, likums paredz redakcionāli precizēt Likuma 4.panta pirmās daļas 6.punktu, nosakot aizliegumu uzdot veikt apsardzes darbību personai, ar kuru nav noslēgts darba līgums un kura nav saņēmusi apsardzes sertifikātu, vienlaikus redakcionāli precizējot arī tiesību normu par praktikantu piesaistīšanu apsardzes veikšanai, ņemot vērā, ka apsardzes komersanti līdz šim bieži nav ievērojuši Ministru kabineta noteikto kārtību, kādā organizējama mācību prakse.

Tāpat likums paredz Apsardzes darbības likuma 4.panta pirmo daļu papildināt ar 10.punktu, lai novērstu gadījumus, kad izpildot līguma nosacījumus apsardzes komersants nodod apsardzes pakalpojuma sniegšanu apakšuzņēmējam, kurš nav saņēmis speciālo atļauju (licenci) attiecīgo apsardzes pakalpojumu sniegšanai.

Vienlaikus likums paredz precizēt Likuma 10.panta piekto daļu, lai novērstu gadījumus, kad apsardzes pakalpojumus sniedz komersants, kuram nav atbilstoša materiāli tehniskā nodrošinājuma, vai arī šāds materiāli tehniskais nodrošinājums tiek deklarēts, lai gan faktiski neeksistē.

Likumam jānovērš gadījumi, kad līgumsaistības uzņemas komersants, kuram nav savu resursu līguma saistību izpildei un lielākā daļa pienākumu un atbildības tiek nodota citiem, tajā skaitā neatklātiem apakšuzņēmējiem. Minētajam grozījumam Likumā jāsamazina izvairīšanās no nodokļu nomaksas gadījumu skaits, kas šobrīd bieži izplatīts ģenerāluzņēmuma piesaistīto apakšuzņēmumu apakšuzņēmumos. Likums nodrošinās, ka ģenerāluzņēmēja piesaistītais apakšuzņēmējs nevarēs nodot tālāk citiem neatklātiem izpildītājiem savu saistību izpildi, tādējādi ievērojami samazinot izvairīšanos no nodokļu samaksas gadījumu skaitu.